

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ مَرَقَس

پيشگفتار

انجيلِ عيسیٰ مسیح که دَ وسيله مَرَقَس نوشته شده از سه انجيلِ ديگه کده قدیمی تر و مختصرتر آسته. متی و لوقا ام امکان دره که امزی انجيلِ بحیثِ منبع استفاده کده بشه. ای انجيلِ تولدِ عيسیٰ مسیح ره ذکر نمونه، بلکه قد واقعه ظهورِ يحيای تعمید دهنده شروع موشه و د باره غسلِ تعمید گرفتونِ عيسیٰ مسیح و آزمایش شی توره موهیگه. بعد ازو کارها و معجزه های عيسیٰ مسیح ره بیان کده بطورِ واضح تشریح مونه و نشو میدیه که د پالوی دیگه معجزه ها عيسیٰ مسیح قدرتِ بخششِ گناه ها و بر کدون ارواحِ ناپاک ره ام دره. د فصل های آخرِ امزی انجيلِ د باره هفته آخرِ زندگی عيسیٰ مسیح د روی زمی توره موهیگه و د صلیب میخکوب شدو و دوباره زنده شدن شی ره بیان موهکنه.

مَرَقَس دَمزی انجيلِ تمامِ موضوع ها ره بطورِ مختصر ذکر مونه، چون از کلمه «دستی» کلو استفاده مونه تا د موضوعِ اصلی که د صلیب میخکوب شدو و دوباره زنده شدنِ عيسیٰ مسیح آسته، برسه.

دَ امزی اِنجیل عیسیٰ کَلو وختا مردُم ره نَمیله که دَ باره شی خبر تیت کُنه؛ امزی خاطر مَرَقَس میخایه که مُعجزه های شفا دَدو و تعلیم های عیسیٰ مسیح ره خاندنه ها دَ روشنی دَ «صَلیب میخکوب شُدو» و «دُوباره زنده شُدون» عیسیٰ مسیح پی بُره.

عالمًا دزی باور آسته که مَرَقَس ای اِنجیل ره بلده مسیحیای غیر یهود نوشته کده، چُون مَرَقَس دَ امزی اِنجیل بعضی رسم و رواج یهودیا ره بطور خاص بیان مونه.

فهرستِ عنوانِ ها

یحیای تعمید دهنده راه ره بلده عیسیٰ مسیح تیار مونه (فصل ۱ آیه ۱-)

(۱۵)

عیسیٰ اوّلین یارا ره دعوت مونه (۱۶:۱)

عیسیٰ شفا میدیه (۲۱:۱)

لاوی مالیه گیر پیرو عیسیٰ موشه (۱۳:۲)

دَ باره روزه و روز آرام و شفای آدم دِست خُشک دَ روز آرام (۱۸:۲-)

(۶:۳)

جمعیتِ مردُم از پُشتِ عیسیٰ موره (۷:۳)

انتخاب کدون دوازده رسول (۱۳:۳)

تُهَمَتِ عالمای دینی دَ بله عیسیٰ (۲۰:۳)

آبه و برارون عیسیٰ (۳۱:۳)

عیسیٰ مَثَل اُورده توره مُوگيه (۱:۴)
مُعجزه های عیسیٰ (۳۵:۴)
دَ باره پاکی و نِجاست (۱:۷)
ایمان یگ خاتونِ غَیرِ یهود و شفای آدمِ کَر و گُنگه (۲۴:۷)
نان دَدو دَ چار هزار نفر (۱:۸)
فَرِسیا مُعجزه طلب مُونه (۱۱:۸)
خَمیرمایه فَرِسیا و هیرودیس (۱۴:۸)
شفا دَدونِ یگ آدمِ کور دَ بَیت صیدا (۲۲:۸)
اِقرارِ پِترُس دَ باره مسیح (۲۷:۸)
عیسیٰ دَ باره مَرگ خُو پیشگویی مُونه و تبدیلی شکلِ عیسیٰ (۳۱:۸)
باچه جِندی شفا پیدا مُونه (۱۴:۹)
عیسیٰ بسم دَ باره مَرگ خُو پیشگویی مُونه (۳۰:۹)
بَحث دَ باره بُزرگی (۳۳:۹)
هرکسی که مُخالِف مو نیبه قد ازمو آسته (۳۸:۹)
اخطار دَ وَسوسه کُننده ها (۴۲:۹)
دَ باره طلاق (۱:۱۰)
عیسیٰ بچکیچای ریزه ره بَرکت میدیه (۱۳:۱۰)
آدمِ سرمایه‌دار و زندگی اَبدی (۱۷:۱۰)
سِومنه پیشگویی عیسیٰ دَ باره مَرگ شی و درخواستِ یَعقُوب و یوحَنَّا
(۳۲:۱۰)

شفا دَدونِ بارتيمائوسِ کور (١٠:٤٦)
داخلِ شُدونِ عيسیٰ دَ اورشليمِ و لعنتِ کدونِ درختِ انجیر (١:١١)
رفتونِ عيسیٰ دَ خانهِ خُدا (١١:١٥)
درسِ از درختِ انجیر (١١:٢٠)
قُدرتِ و اِختياراتِ عيسیٰ (١١:٢٧)
مَثَلِ اِجاره‌کارایِ ظالمِ (١:١٢)
سوالِ دَ باره‌ مالیه و دَ باره‌ زنده شُدونِ مُرده‌ ها (١٢:١٣)
بُزرگترینِ حُکمِ (١٢:٢٨)
داوود و مسیحِ (١٢:٣٥)
عيسیٰ مردُمِ ره دَ باره‌ عالمایِ دینِ خبردارِ مُونه (١٢:٣٨)
هدیه‌ یگِ خاتونِ بیوه (١٢:٤١)
پیشگوییِ دَ باره‌ آخرِ زمانِ و پسِ آمدونِ مسیحِ (١:١٣)
نَقشه‌ قتلِ عيسیٰ و خیانتِ یهودایِ اسخريوطی (١:١٤)
آخریِ شامِ عيسیٰ قد یارایِ شی و پیشگوییِ دَ باره‌ انکارِ پترُس (١٤:١٢)
دُعا کدونِ عيسیٰ دَ باغِ گتسیمانی و دِستگیرِ شُدونِ شی (١٤:٣٢)
عيسیٰ دَ حُضورِ شورایِ یهود و انکارِ پترُس از عيسیٰ (١٤:٥٣)
محکومِ شُدونِ عيسیٰ دَ مرگِ و ریشخندیِ عسکرا دَ بله‌ شی (١:١٥)
میخکوبِ شُدونِ عيسیٰ دَ صلیبِ و دَفنِ شُدونِ شی (١٥:٢١)
دوباره‌ زنده شُدونِ عيسیٰ (١:١٦)

یحییٰ تعمید دهنده راه ره بلده عیسیٰ مسیح تیار مونه

۱ شروع انجیل عیسیٰ مسیح باچه خدا.

۲ اینی پیشگویی د کتاب اشعیا نبی نوشته شده:

”ما رسول خو ره پیشلون تو ری موم

تا راه تو ره پیش روی تو آماده کنه؛

۳ آواز کسی که د بیابو چیخ زده مویکه،

راه ره بلده خداوند آماده کنید

و راه روی شی ره راست-و-سپیده کنید.“

۴ د مطابق امزی پیشگویی یحییای تعمید دهنده د بیابو ظاهر شد و یگ غسل تعمید ره اعلان کد که مردم توبه کنه تا گناهای ازوا بخشیده شنه. ۵ مردم از تمام منطقه یهودیه و اورشلیم بر شده د پیش ازو میمد و گناه های خو ره اقرار کده از دست ازو د دریای اردن غسل تعمید میگرفت. ۶ یحییٰ کالای ره که از پاشم اشتر بود موبوشید و د گرد کمر خو یگ کمر بند چرمی دشت و خوراک شی ملخ و عسل صحرايي بود.

۷ او اعلان کده موقت: ”کسی که قدرت شی از مه کده کلویه، بعد از مه مییه؛ ما حتی لایق شی ره ندرم که خم شده بند چلی شی ره واز کنم. ۸ ما شمو ره قد او غسل تعمید دم، لیکن او شمو ره قد روح القدس غسل تعمید میدیه.“

۹ د امرو روزا عیسیٰ از ناصره جلیلیه آمد و د دریای اردن از دست یحییٰ غسل تعمید گرفت. ۱۰ و امی که عیسیٰ از او بر شد، او دید که آسمو شق شد و روح القدس د شکل یگ کوتر د بله ازو نازل شد. ۱۱ و یگ آواز از آسمو آمده گفت: ”تو باچه دوست-دشمنی مه آستی که از تو خوش-و-راضی آستم.“

۱۲ اوخته روح القدس دستی او ره د بیابو برد. ۱۳ او مدت چل روز د بیابو بود و شیطو او ره وسوسه موكد؛ او د

مینکل جانورای و حشی بود و ملایکه ها خدمت شی ره موكد.

^{۱۴} بعد از دستگیر شدن یحیی عیسی د جلیلیه رفت؛ او د اونجی خوشخبری پادشاهی خدا ره اعلان کده ^{۱۵} موكفت: "وخت پوره شده و پادشاهی خدا نزدیک آسته. پس توبه کنید و د خوشخبری ایمان بیرید."

عیسی اولین یارا ره دعوت مونه

^{۱۶} وختیکه عیسی د لب دریا جلیلیه گشت-و گذار موكد، او شمعون و برار شی اندریاس ره دید که تور ماهی گیری ره د دریا پورته مونه، چون اونا ماهی گیر بود. ^{۱۷} او دزوا موكفت: "از پشت ازمه ببید تا شمو ره شکارچی مردم جور کنم." ^{۱۸} اونا فوری تورهای ماهی گیری خو ره ایله کده از پشت ازو ری شد. ^{۱۹} وختی کم وری پیش رفت، او یعقوب باچه زیدی و برار شی یوحنا ره دید که د منه کشتی تورهای ماهی گیری خو ره آماده مونه. ^{۲۰} او دستی اونا ره کوی کد و اونا آته خو زیدی ره قد مزدورکارا د کشتی ایله کده از پشت ازو ری شد.

عیسی یگ آدم جندی ره شفا میدیه

^{۲۱} اوخته اونا د شار کفرناحوم رفت. د اونجی عیسی د روز آرام فوری د عبادت خانه درآمد و د تعلیم ددو شروع کد. ^{۲۲} مردم از تعلیم شی خیر و مند، چون او رقم کسی که صاحب قدرت-و اختیار بشه دزوا تعلیم دد، نه رقم عالمای دین.

^{۲۳} د امزو غیت د عبادت خانه ازوا یگ آدم بود که روح ناپاک دشت. او چیغ زده موكفت: ^{۲۴} "ای عیسی ناصری، قد ازمو چی غرض دری؟ آیا آمدی که مو ره نابود کنی؟ ما تو ره مینخشتم که تو کی آستی؛ تو امو مقدس خدا آستی." ^{۲۵} لیکن عیسی د بله ازو هیبت کده موكفت: "چپ بشی و ازو بر شو!" ^{۲۶} اوخته روح ناپاک امو آدم ره سخت تکان دد و قد آواز بلند چیغ زده ازو بر شد. ^{۲۷} پگ ازوا تعجب کد، د اندازه که از یگدیگه خو پُرسان کده موكفت: "ای چیز خیل آسته؟ یگ تعلیم نو قد قدرت-و اختیار! او حتی د بله ارواح ناپاک امر مونه و اونا از آید شی موشه!" ^{۲۸} و خبر ازو فوری د تمام منطقه های گرد-و بر جلیلیه تیت شد.

شفا ددون ناجورا

^{۲۹} امی که عیسی و یارای شی از عبادت خانه بر شد، اونا فوری قد یعقوب و یوحنا د خانه شمعون و اندریاس

درآمد. ^{۳۰} خُسرِ مادرِ شمعون تُو کده خاو شُدُد. اونا دِستی اُو ره از حالِ اَزو باخبر کد. ^{۳۱} اوخته عیسیٰ پیش آمد و دست شی ره گِرِفته اُو ره باله کد و تُو اُو ره ابله کد و اُو دَ خِدْمَتِ ازوا مَشْعُول شُد.

^{۳۲} دَ امزُو شام بعد از آفتو شِشتنو، اونا تمامِ ناجورا و چندی ها ره دَ پیشِ عیسیٰ اُورد. ^{۳۳} و پگِ مردُمِ شار دَ پیش درگه جَم شُدُد. ^{۳۴} عیسیٰ غَدِر کسا ره که دَ ناجوری های رقم رقم گِرِفْتار بُود، شفا دَد و غَدِر جنیات ره بُر کد، ولے نه ایشْت که جنیات توره بُگیه، چراکه اونا اُو ره مِیَنَخَشِید.

عیسیٰ دَ سراسرِ جلیلیه تبلیغ مونه

^{۳۵} صَباح گاه وختیکه هنوز تریک بُود، عیسیٰ باله شُدِه از خانه بُر شُد و دَ یگ بیابو رفته دَ اُونجی مَشْعُول دُعا شُد. ^{۳۶} شِمعون و رفیقای شی دَ پالیدونِ اَزو بُر شُد. ^{۳۷} وختیکه اُو ره پیدا کد، دَزُو گُفت: ”پگِ مردُمِ تُو ره موباله.“ ^{۳۸} اُو دَزوا گُفت: ”ببید که یگو جای دیگه دَ آغیلای گِرِد-و-بَر بوری، تا دَ اُونجی ام خوشخبری ره اعلان کنم، چُون بلده امزی کار بُرو اَمدیم.“

پاک شُدونِ آدمِ کولی گِرِفته

^{۳۹} پس عیسیٰ دَ سراسرِ جلیلیه و عبادت خانه های ازوا وَعَظ مُوکد و جنیات ره بُر مُوکد. ^{۴۰} یگ آدمِ کولی گِرِفته پیش شی اَمده زانو زَد و غَدِر-و-زاری کده دَزُو گُفت: ”اگه تُو پخاهی مِیتنی مره پاک کنی.“ ^{۴۱} دِلِ عیسیٰ دَ حالِ اَزو سوخت، دِست خُو ره دراز کد و دَ بِلِه اَزو ایشته گُفت: ”ما میخایم، پاک شو.“ ^{۴۲} فَوری مَرَضِ کولی اَزو دُور شُد و اُو پاک شُد.

^{۴۳} عیسیٰ اُو ره سخت مَنع کد و بَدُونِ طال-و-طُول اُو ره رِبی کده ^{۴۴} دَزُو گُفت: ”هُوش کُو که دَ کس چیز نگی، بلکه رفته خود ره دَ پیشوا نِشو بَدی و بلده پاک شُدونِ خُو چیزی ره که موسیٰ اَمر کده تقدیم کُو تا بلده ازوا یگ شاهدی بَشه.“ ^{۴۵} ”لیکن اُو بُرو رفته دَ اعلان کدونِ امزُو توره شروع کد، دَ اندازه که عیسیٰ دیگه نَتَنِست دَ شار داخل شنه، بلکه دَ بُرونِ شار دَ جایای گوشه مومند و مردُم از هر طرف دَ پیش شی مِیَمَد.

جور شُدون یگ آدمِ فلج

۲ بعد از چند روز وختیکه عیسیٰ بسم د کفرناحوم داخل شد، خبر تیت شد که او د خانه آسته. ^۲ اوخته تعداد کلون مردم جم شد، د اندازه که حتی برون درگه خانه ام جای نَبود و او کلام ره بلده ازوا بیان موكد. ^۳ د امزو غیت مردم یگ آدمِ فلج ره که د وسیله چار نفر آورده شُد، د پیش عیسیٰ موبرد. ^۴ مگم وختی اونا بخاطر جمعیت مردم نتبست که او ره د پیش عیسیٰ بیره، اونا بام بله سر عیسیٰ ره کند. بعد از سلاخ کدون بام، اونا امو جاگه ره که آدمِ فلج د بله شی خاو بود، تاه کد. ^۵ وختیکه عیسیٰ ایمان ازوا ره دید، او د آدمِ فلج گفت: "باچه مه، گناه های تو بخشیده شد." ^۶ ولی بعضی عالمای دین که د اونجی ششسته بود، د دل خو سوال کد که: ^۷ "چرا ای آدم ای رقم موكیه؟ ای کفرگویی آسته! کی میتنه گناه ها ره ببخشه بغير از خدا و بس؟" ^۸ عیسیٰ فوری د روح خو پی برد که اونا د دل های خو چی فکر مونه. اوخته دزوا گفت: "چرا ای رقم فکرا ره د دل های خو جای میدید؟ ^۹ کدم شی آسوتر آسته که د امزی آدمِ فلج بگی: 'گناه های تو بخشیده شد' یا ای که 'باله شو و جاگه خو ره گرفته بورو؟' ^{۱۰} مگم تا بدید که «باچه انسان» د روی زمی قدرت-و-اختیار بخشیدون گناه ها ره دره بنگرید که چیز کار مونم." پس د آدمِ فلج گفت: ^{۱۱} "دز تو موگم، باله شو، جاگه خو ره گرفته خانه خو بورو." ^{۱۲} او باله شد و فوری پیش روی پگ ازوا جاگه خو ره گرفته ری شد، بطوری که پگ ازوا خيرو مند و خدا ره ستایش کده گفت: "امی رقم کار ره مو هرگز ندیده."

لاوی مالیه گیر یار عیسیٰ موشه

۱۳ عیسیٰ بسم د لب دریا رفت و پگ مردم د پیش ازو آمد و او اونا ره تعلیم دد. ^{۱۴} د حالیکه او مورفت، لاوی باچه خلفی ره دید که د جای مالیه گرفتو ششسته و او دز شی گفت: "از پشت ازمه بیه." و او باله شده از پشت ازو ری شد.

۱۵ د حالیکه عیسیٰ د خانه لاوی سر دسترخو شششد، تعداد کلون مالیه گیرا و گناهکارا ام آمده قد ازو و یارای شی ششت، چون د اونجی غدر کسا بود که ازو پیروی موكد. ^{۱۶} وختی عالمای دین فریسیا دید که او قد مالیه گیرا و گناهکارا نان موخوره، اونا د یارای شی گفت: "چرا او قد مالیه گیرا و گناهکارا نان موخوره؟" ^{۱۷} امی که عیسیٰ ای توره ره شنید، او دزوا گفت: "کسای که جور آسته، د طیب ضرورت ندره، بلکه ناجورا ضرورت دره. ما نمدم که مردمای عادل ره دعوت کنم، بلکه آمدیم که گناهکارا ره دعوت کنم."

دَ بَارِهَ روزه

^{۱۸} دَ امزُو زمان شاگردای یحییٰ و فریسیا روزه میگیرفت. اوخته مردُم پیشِ عیسیٰ آمده دَزُو کُفت: ”چرا شاگردای یحییٰ و شاگردای فریسیا روزه میگیره، مگم یارای ازتُو روزه نمیگیره؟“ ^{۱۹} عیسیٰ دَزُوا کُفت: ”آیا مهمونای توی خانه تا وختیکه داماد قد ازوا آسته، میتنه روزه بگیره؟ نه. تا زمانیکه داماد قد ازوا آسته، اونا نمیتنه روزه بگیره.“ ^{۲۰} مگم روزای میبه که داماد از وا گِرِفته موشه؛ اوخته دَ امزُو روز اونا روزه میگیره. ^{۲۱} هیچ کس یگ تُوته رخت نُو ره دَ کالای کهنه پینه نَموکنه، اگه بُکنه، امو رخت پینه شده ازو کنده موشه و پارگی شی از بد بدتر موشه. ^{۲۲} و هیچ کس شراب تازه ره دَ مَشک های کهنه شیو نمونه. اگه بُکنه، شراب مَشک ها ره میتَرَقنه و شراب لَوو شده مَشک ها ضایع موشه، بلکه شراب تازه ره دَ مَشک های نُو شیو مونه.“

دَ بَارِهَ روزِ آرام

^{۲۳} دَ یگ روزِ آرام عیسیٰ از منه کشت های گندم تیر موشد و یارای شی دَ حین رفتو شروع دَ کندون خوشه های گندم کد. ^{۲۴} فریسیا دَزُو کُفت: ”توخ کو، چرا اونا کاری ره مونه که دَ روزِ آرام روا نیبه؟“ ^{۲۵} او دَزُوا کُفت: ”آیا شمو هرگز نخاندید که داوود چیز کار کد، وختیکه خود شی و رفیقای شی محتاج نان و گشنه بود؟“ ^{۲۶} او دَ زمانِ آبیاتار پیشوای بُزرگ دَ خانه خدا داخل شد و نان تقدیم شده ره خورد که خوردون شی بغیر از پیشوایو بلده هیچ کس روا نیبه؛ و او دَ رفیقای خُو ام دد. ^{۲۷} اوخته عیسیٰ دَزُوا کُفت: ”روزِ آرام بلده انسان مقرر شد، نه که انسان بلده روزِ آرام.“ ^{۲۸} دَ امزی حساب «باچه انسان» صاحبِ روزِ آرام ام آسته.“

شفای آدمِ دِستِ خُشک شده

^۳ عیسیٰ بسم دَ عبادت خانه داخل شد. دَ اونجی یگ آدم بود که دِست شی خُشک شدد. ^۲ اونا نظر شی دَ عیسیٰ بود تا بنگره که اگه او امو آدم ره دَ روزِ آرام شفا بدیه، اونا او ره ملامت کنه. ^۳ پس او دمزُو آدم دِست خُشک شده کُفت: ”بیه، دَ مینکل جای ایسته شو.“ ^۴ اوخته او دَزُوا کُفت: ”آیا دَ روزِ آرام نیکی کدو روا آسته یا بدی کدو، نجات ددون جان یا کشتون شی؟“ اونا چپ مند. ^۵ عیسیٰ چار طرف خُو قد قار سون ازوا توخ کد و از سنگدلی ازوا جگرخون شده دَزُو آدم کُفت: ”دِست خُو ره دراز کو.“ او دراز و دِست شی جور شد. ^۶ اوخته فریسیا برو رفت و فوری قد طرفدارای هیرودیس دَ ضدِ عیسیٰ نقشه کشید که چی رقم او ره نابود کنه.

جمعیتِ مردم از پُشتِ عیسیٰ موره

^۷ عیسیٰ قد یارای خُو سُون لبِ دریا رفت و یگ جمعیتِ کُنه از جلیلیه از پُشت شی ریی شد؛ ^۸ و از یهودیه، اورشلیم، ادمیه، از او طرفِ دریای اُردن و از منطقای صُور و صیدون ام جمعیتِ کُنه مردم وختی د باره کارای ازو شنید، د پیش شی آمد. ^۹ بخاطر جمعیتِ کُلو او د یارای خُو گُفت که یگ کِشتی بلده شی آماده کُنه تا مردم د بله ازو بیر-و-بار نکُنه. ^{۱۰} چُون او غدر کسا ره شفا دده بود، امزو خاطر هر کسی که ناجوری دشت د بله ازو تْشه موكد تا د جان شی دست بزنه. ^{۱۱} هر غبیتیکه ارواح نپاک او ره میدید، د پیش شی روی د خاک موفتد و چیغ زده موكفت: "تو باچه خدا آستی!" ^{۱۲} مگم عیسیٰ سخت تاکید کده دزوا امر موكد که او ره برَملا نکُنه.

انتخابِ کدون دوازده رسول

^{۱۳} اوخته عیسیٰ د بله کوه رفت و کسای ره که میخاست د پیش خُو طلب کد و اونا د پیش ازو آمد. ^{۱۴} او دوازده نفر ره کوی کده [اونا ره «رسول» لقب دد]، تا قد شی یگجای بشه و تا اونا ره بلده وعظ کدو ریی کُنه ^{۱۵} و اونا قُدرت دشته بشه که جنیات ره بر کُنه. ^{۱۶} [امو دوازده نفر ره که مقرر کد] اینیا بود: شمعون که او ره پترس نام ایشت، ^{۱۷} یعقوب باچه زیدی و یوحنا برار یعقوب که اونا ره «بوآترگس» یعنی «باچه های گرگردراغ» نام کد؛ ^{۱۸} اندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب باچه حلفی، تَدی، شمعون غیرتی ^{۱۹} و یهودای اسخریوطی که یهودای اسخریوطی عیسیٰ ره د گیر دد.

تَهْمَتِ عالِمایِ دینِ د بله عیسیٰ

^{۲۰} اوخته عیسیٰ خانه رفت و مردم بسم جم شد د اندازه که او و یارای شی بلده نان خوردو ام فرصت پیدا نتتست. ^{۲۱} وختیکه قومای نزدیک شی ای ره شنید، اونا آمد تا او ره بیره، چُون اونا موكفت که او عصاب خُو ره از دست دد.

^{۲۲} عالِمایِ دین که از اورشلیم آمده بود، موكفت: "او بعزبول دره و جنیات ره د کومکِ سردسته جنیات بر مونه."

^{۲۳} پس عیسیٰ اونا ره پیش خُو کوی کد و مثل اُورده دزوا گُفت: "شیطو چطور میتنه که شیطو ره بر کُنه؟" ^{۲۴} اگه یگ مملکت د ضدِ خود خُو تقسیم تقسیم شنه، او مملکت نمیتنه که استوار بُمنه. ^{۲۵} و اگه یگ خانوار د ضدِ خود

خُو تقسیم تقسیم شنه، او خانوار نَمیتنه که اُستوار بُمنه. ^{۲۶} اگه شیطو ام دَ ضِدِ خود خُو باله شنه و تقسیم تقسیم شنه، او نَمیتنه که مَقاوَمَت کنه، بلکه اَخر شی رَسیده. ^{۲۷} امی رقم هیچ کس نَمیتنه که دَ خانه آدم زورتو داخل شنه و مال های شی ره چور-و-چپاؤل کنه تا که اول آدم زورتو ره بسته نکنه؛ ولی بعد ازو میتنه خانه ازو ره چپاؤل کنه.

^{۲۸} ما حقیقت ره دَز شمو مَوگم، تمام گناه های انسان و هر رقم کفرگویی که کنه، بخشیده موشه. ^{۲۹} مگم هر کسی که دَ ضِدِ روح اَلقدس کفرگویی کنه، تا ابد بخشیده نموشه، بلکه او محکوم دَ گناه ابدی آسته. ^{۳۰} چون اونا مَوگفت: "او یگ روح ناپاک دره."

آبه و برارون عیسی

^{۳۱} اوخته آبه و برارون عیسی آمد و دَ بُرو ایسته شده یگو کس ره ریی کد تا او ره کوی کنه. ^{۳۲} جمعیت مردم دَ گرد ازو ششتند و اونا دَزو گُفت: "آبه تُو و برارون تُو دَ بُرو یه و تُو ره طلب مونه." ^{۳۳} او دَ جواب ازوا گُفت: "آبه مه کی آسته و برارون مه کی یه؟" ^{۳۴} و سون امزو کسای که دَ گرد شی ششتند، توخ کده گُفت: "اینیا آبه و برارون مه آسته؛ ^{۳۵} چون هر کسی که خاست-و-اراده خدا ره دَ جای بیره، اونمو برار و خوار و آبه مه آسته."

مَثَلِ تَخْمِ زَدونِ دِیغو

^۱ عیسی بسم دَ لب دریا دَ تعلیم ددو شروع کد. جمعیت کنه دَ گرد ازو جم شد، دَ اندازه که او دَ یگ کشتی که دَ مَنه دریا بود سوار شده ششت دَ حالیکه تمام جمعیت دَ لب دریا ایسته بود. ^۲ اوخته او مَثَل اُورده چیزای کلو بلده ازوا تعلیم دد و دَ تعلیم خُو دَزوا گُفت:

^۳ "گوش کُنید، یگ دیغو بلده تخم زدو بُرو رفت. ^۴ دَ حالیکه تخم ره پاش میدد، یگ مقدار شی دَ راه اُفتد و مرغکو آمده اونا ره خورد. ^۵ یگ مقدار دیگه شی دَ زمین سنگلاخ اُفتد، دَ جایی که خاک کلو نداشت؛ اونا دَ زودی سوز کد، چراکه خاک عَوَج نَبود. ^۶ مگم وختیکه اُفتو بُر شد، اونا سوخت و ازی که ریشه نداشت خُشک شد. ^۷ و یگ مقدار شی دَ مینکل خارا اُفتد و خارا کنه شده اونا ره قپه کد و اونا حاصل ندد. ^۸ یگ مقدار دیگه شی دَ زمین خُوب اُفتد و ثمر دد یعنی سوز کده کنه شد و حاصل دد: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر." ^۹ بعد ازو عیسی گُفت: "هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره!"

معنای مَثَلِ تَخْمِ زَدُونِ دِیغُو

^{۱۰} وختیکه عیسی تنها بود، نفرای گرد-و-بر شی قد امزو دوازده یار د باره امزی مَثَلِ ها ازو پُرسان کد. ^{۱۱} او دزوا گُفت: " پی بُردونِ رازِ پادشاهی خُدا بلده شُمو بخشیده شده، مگم بلده مردُمای بُرو تمام چیزا د مَثَلِ گُفته مُوشه، ^{۱۲} تا

اونا توخ کُنه که بنگره، مگم دیده نَننه،

و گوش بگیریه که بشنوه، مگم پی نبره،

نُشنه که پس بییه و بخشیده شُنه."

^{۱۳} اوخته عیسی دزوا گُفت: " آیا شُمو ای مَثَلِ ره نُموفامید؟ پس پگِ مَثَلِ های دیگه ره چی رقم میتینید که بُمفامید؟ ^{۱۴} دیغو کلام ره کِشت مونه. ^{۱۵} اینی کسا مَثَلِ تَخْمِ های آسته که د راه اُفتد، د جایی که کلام کِشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میشنوه، شیطو دستی مییه و کلامی ره که د دل های ازوا کِشت شده، گرفته موبره. ^{۱۶} و اینی کسا مَثَلِ تَخْمِ های آسته که د زمین سنگلاخ کِشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میشنوه، دستی قد خوشی قبول مونه، ^{۱۷} و له ازی که ریشه ندره اونا بلده یگ زمان کم تاب میره؛ وختیکه مُشکِلات و آزار-و-اَذیتِ بخاطرِ کلام پیش بییه، اونا فوری از راه بُر مُوشه. ^{۱۸} و دیگرون شی مَثَلِ تَخْمِ های آسته که د بَینِ خارا کِشت شد؛ آمیا کسای آسته که کلام ره میشنوه، ^{۱۹} مگم تشویش های دُنیا، عِشِقِ مال-و-دولت و هوسِ چیزای دیگه آمده کلام ره قَپه مَوکنه و او به ثمر مومنه. ^{۲۰} و اینیا مَثَلِ تَخْمِ های آسته که د زمین خُوب کِشت شد؛ آمیا کلام ره میشنوه و او ره قبول مونه و ثمر میدیه: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر."

مَثَلِ چِراغِ

^{۲۱} عیسی دزوا گُفت: " آیا چِراغِ ره بلده ازی میره که د زیر کاسه یا چارپایی بیله؟ نه، بلکه او ره میره که د بله چِراغدان بیله. ^{۲۲} چُون هیچ چیزی تاشه نییه که برَملا نُشنه و هیچ چیزی پوشیده نییه که معلومدار نُشنه. ^{۲۳} هر کسی که گوشِ شَنوا دَره، گوش بگیریه. " ^{۲۴} و دزوا گُفت: " مُتَوَجِه بشید که چی میشنوید. د هر مَنکی که بدید د امزو مَنکِ بلده شُمو دده مُوشه و حتی کَلوترِ ام دده مُوشه. ^{۲۵} چُون کسی که دَره دزُو کَلوترِ دده مُوشه و کسی که ندره،

حتی چیزی ره که دره ام از شی گرفته موشه.

مَثَلِ سَوَزِ كَدُو وَ كَثِه شُدونِ تَخْم

^{۲۶} او امچنان گُفت: "پادشاهی خُدا مثلِ ازی آسته که یگ آدم دَ زمی تَخْم پاش میدیه ^{۲۷} و شاو و روز، چی او خاو بَشه، چی بیدار، تَخْم سَوَزِ مونه و کثه موشه. چی رقم؟ او نَمیدنه. ^{۲۸} زمی خود بخود تَمَر میدیه، اوّل علف سَوَزِ مونه، بعد ازو خوشه و بعد ازو دانه کامل دَ مَنه خوشه. ^{۲۹} و غَیتیکه غَلّه پُخته موشه، او قد داس خُو بَلدِه دَرَوِ موره، چراکه وختِ دَرَوِ شی رَسیده."

مَثَلِ تَخْمِ شَرَشَم

^{۳۰} او بسم گُفت: "پادشاهی خُدا ره دیگه قد چیزخیل برابر کنی و بَلدِه شی چی رقم مَثَلِ بیری تا او ره بیان کنی؟ ^{۳۱} او رقمِ تَخْمِ شَرَشَم وَری آسته که وختی دَ زمی کِشت موشه، ریزه‌ترینِ پَگِ تَخْمای رُوی زمی آسته، ^{۳۲} مگم وختیکه کِشت شُد، سَوَزِ مونه و از تمام بُوته ها کده کثه‌تر موشه و شاخچه های کثه بَر مونه، دَ اندازه که مَرغکوی هَوِا مِیتنه دَ سایه شی وور جور کُنه."

^{۳۳} او قد امزی رقم مَثَلِ های کَلو کلام ره بَلدِه ازوا گُفت تا جایی که اونا قُدرتِ شَنیدون شی ره دَشت. ^{۳۴} او بَدونِ مَثَلِ قد ازوا توره نَگُفت، مگم وختیکه او قد یارای خُو تنها بُوَد، تمام چیزا ره بَلدِه ازوا بیان کد.

آرام کدونِ طوفانِ دریا

^{۳۵} دَ امزُو روز وختیکه شام شُد، عیسی دَ یارای خُو گُفت: "ببید که دَ او لبِ دریاچه بوری." ^{۳۶} اوخته اونا جمعیتِ مَرْدُم ره ایله کد و عیسی ره دَ امزُو کِشتی که بُوَد قد خُو بُرد؛ و چند کِشتی دیگه ام قد ازو قَتی بُوَد. ^{۳۷} دَ امزُو غَیت یگ طوفانِ شَدید پیدا شُد و جَلپه ها دَ کِشتی مِیزَد، دَ اندازه که نزدیک بُوَد، کِشتی غَرَق شُنه. ^{۳۸} عیسی دَ آخِرِ کِشتی دَ بَلِه بالِشت خاو کُدَد. اوخته یارای شی او ره بیدار کد و دَزُو گُفت: "اُستاد، آیا تُو دَ غَم نیستی که مو از بَین بوری؟" ^{۳۹} او باله شُد و دَ بَلِه باد هَبَبَت کد و دَ دریا گُفت: "آرام! ایسته شو!" باد ایسته شُد و آرامشِ کامل برقرار شُد. ^{۴۰} او دَ یارای خُو گُفت: "چرا ایقَس ترس خوردید؟ آیا شَمو هنوز ام ایمان نَدَردید؟" ^{۴۱} اونا عَدَر ترس خورده بُوَد و دَ یگدیگه خُو گُفت: "ای چی رقم آدم آسته که حتی باد و دریا ام از آید شی موشه؟"

شفا دَدونِ آدمِ جندی

۵ پس اونا دَ او طرفِ دریا، دَ سرزمینِ چَرسیا رفت. ^۲ و امی که عیسیٰ از کِشتی بُرُ شد، دِستی یگِ آدم که روح ناپاک دَشت، از مینکلِ قبرا بُرُ شده قد اَزو رُوی دَ رُوی شد. ^۳ او آدم دَ مینکلِ قبرا زندگی مُوکد و هیچ کس نَمیتست که او ره دَ بَندِ نگاه کُنه، حتی قد زنجیرا ام نَه؛ ^۴ چراکه او چندین دفعه قد زنجیر و زولانه بسته شُد، مگم زنجیرا ره مُنثی و زولانه ها ره میده کُدد و هیچ کس توانایی ازی ره نَدَشت که او ره رام کُنه. ^۵ او شاو و روز دَ مینکلِ قبرا و دَ بِلَه تپه ها چپغ میزَد و خود ره قد سنگ زده زخمی مُوکد. ^۶ وختیکه او عیسیٰ ره از دُور هُوش کد، او دَویده آمد و دَ پیشِ رُوی شی سَجده کد ^۷ و قد آوازِ بلند چپغ زده گُفت: ”ای عیسیٰ، باچه خُداي مُتعال، دَز مه چی غَرَضِ دَری؟ تُو ره دَ خُدا قَسَم میدیم که مَره عذاب نَکُنی.“ ^۸ چُون عیسیٰ دَزُو گُفتند: ”ای روحِ ناپاک، ازی آدم بُرُ شو!“ ^۹ اوخته عیسیٰ اَزو پُرسان کد: ”نام تُو چی یه؟“ او دَ جواب شی گُفت: ”نام مه «لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی.“ ^{۱۰} او دَ پیشِ عیسیٰ عَذرِ عُذر-و-زاری کد که اونا ره اَزو منطقه بُرُ نَکُنه. ^{۱۱} دَ اُونجی یگِ گلَه کُنه خُوک دَ بغلِ تپه میچَرید؛ ^{۱۲} اوخته ارواحِ ناپاک دَ پیشِ اَزو عُذر-و-زاری کده گُفت: ”مو ره دَ مَنه خُوک ها ریی کُو؛ بیل که دَ پوستِ ازوا داخلِ شنی.“ ^{۱۳} عیسیٰ دَزوا اجازه دَد و ارواحِ ناپاک بُرُ شده دَ پوستِ خُوک ها داخلِ شُد و گلَه که تقریباً دُو هزار خُوک بُود، از سرشیوکی تپه خود ره دَ دریا پورته کد و دَ دریا غَرَق شُد.

^{۱۴} چوپونوی خُوک ها دُوتا کد و ای توره ره دَ شار و آغیلای اطرافِ نَقَل کد. اوخته مُردُم آمد تا بِنگره که چی واقعه رُخ دَد. ^{۱۵} اونا پیشِ عیسیٰ آمد و اُمُو آدمِ جندی ره دید که دَ اُونجی شَشته، کالا پوشیده و هُوشیار شده؛ اُمُو آدم ره که سابقِ گِرِفَتارِ جنیات بُود. پس اونا ترس خورد. ^{۱۶} کسای که ای واقعه ره دیدد، دَ مُردُم نَقَل کد، یعنی چیزی ره که قد آدمِ جندی و خُوک ها رُخ دَد. ^{۱۷} اوخته اونا دَ پیشِ عیسیٰ عُذر کد که از منطقه ازوا بوره.

^{۱۸} وختیکه عیسیٰ دَ کِشتی سوار مُوشد، اُمُو آدم که سابقِ جندی بُود دَ پیشِ عیسیٰ زاری کد که او ره بیلَه تا قد شی قتی بوره. ^{۱۹} مگم عیسیٰ او ره نَه‌ایشته، بلکه دَزُو گُفت: ”خانه خُو بورُو دَ پیشِ قَومای خُو و بلده ازوا نَقَل کُو که خُداوند چیتس کارِ کُنه بلده تُو کده و چی رقم دَ بِلَه تُو رَحَم کده.“ ^{۲۰} اوخته او رفت و دَ منطقه دیکاپولیس دَ اعلان کدون هر چیزی که عیسیٰ بلده اَزو کُدد شروع کد و تمامِ مُردُم خَبرو مند.

زنده کدونِ دُخترِ یایروس و جور شدونِ خاتونِ مریض

^{۲۱} وختیکه عیسیٰ بسم قد کِشتی دَ دیگه طرفِ دریا رفت، یگِ جمعیتِ کُنه دَ گردِ شی جم شُد و او دَ لبِ دریا ایسته

۲۲. اوخته یکی از رهبرای عبادت خانه د نام یایروس آمد و امی که عیسی ره دید د پیش پای شی اُفتد ۲۳ و د پیش شی عذر-و-زاری کده گُفت: "دُخترِ ریزه مه د حالِ مُردو یه. لُطفاً بیه و دِست خُو ره د بِلِه اَزو بیل تا اُو جور شُنه و زنده بُمَنه." ۲۴ پس عیسی قد اَزو رفت و یگ جمعیتِ کُته ام از پُشت شی ریی شد و اونا د بِلِه اَزو تَشه-و-تیلِه مُوکد.

۲۵. د اُونجی یگ خاُتو بود که مُدتِ دوازده سال خُونریزی دشت. ۲۶ او از دِستِ طیبِ های کلو عذر رنج-و-عذاب کشیدد و تمام دارایی خُو ره خَرچ کُدد، لیکن هیچ دز شی فایده نکُدد، بلکه بدتر شُدد. ۲۷ وختیکه او د باره عیسی شَنید، او د مینکلِ جمعیتِ د پُشتِ سرِ عیسی آمد و د چَپن شی دِست زد. ۲۸ چُون او قد خود خُو گُفتد: "اگه فقط د کالای شی دِست بَزَنم خُوب مُوشم." ۲۹ اُمُو لحظه خُونریزی شی قوی شد و او د جان خُو فامید که امزو مَرَض شفا پیدا کده. ۳۰ عیسی فوری پی بُرد که اَزو یگ قُدرت خارج شُده. اوخته او رُوی خُو ره د مینکلِ جمعیتِ دُور دده گُفت: "کی د کالای مه دِست زد؟" ۳۱ یارای شی دَزو گُفت: "مینگری که مرُدم د بِلِه تُو تَشه مونه؛ هنوز ام مُوگی که کی دز مه دِست زد؟" ۳۲ مگم عیسی چار طرف خُو ره توخ مُوکد تا بِنگره که کی امی کار ره کده. ۳۳ اُمُو خاُتو وختی فامید که قد اَزو چیز کار شُده، او قد ترس و لرز آمده د پیش پای عیسی اُفتد و تمام حقیقت ره بلده شی نقل کد. ۳۴ عیسی دَزو گُفت: "دُختر مه، ایمان تُو، تُو ره شفا دد، بخیر-و-سلامت بورو و ازی تکلیف آزاد بش."

۳۵. د حالیکه او هنوز توره مُوگُفت چند نفر از خانه رهبرِ عبادت خانه آمده گُفت: "دُختر تُو فوت کد. آلی دیکه چرا اُستاد ره زحمت میدی؟" ۳۶ مگم عیسی تورای ره که گُفته شُدد نادیده گرفت و د رهبرِ عبادت خانه گُفت: "ترس نخور، فقط ایمان دشته بش و بس." ۳۷ او هیچ کس ره نه ایشست که قد شی قتی بوره بَغیر از پترُس، یعقُوب و یوحنا برارِ یعقُوب. ۳۸ وختیکه اونا د خانه رهبرِ عبادت خانه رسید، عیسی یگ شور-و-عُوغا ره هُوش کد و دید که مرُدم چخرا کده قد آواز بلند ناله مونه. ۳۹ وختی او د خانه داخل شد، او دَزوا گُفت: "چرا عُوغا و چخرا مُونید؟ دُختر نمرده، بلکه خاو رفته." ۴۰ مگم اونا د بِلِه عیسی خنده کد. اوخته او پگ ازوا ره بُر کد و آته و آبه دُختر ره قد کسای که قد شی قتی بود گرفتند د امزو جای داخل شد که دُختر بود. ۴۱ اوخته او از دِستِ دُختر گرفت و دز شی گُفت: "طَلیتا قومی،" که معنای شی اینی آسته: "ای دُختر، دز تُو مُوگیم، باله شو." ۴۲ فوری اُمُو دُختر باله شُده د راه رفتو شُده. او دُختر دوازده ساله بود. و اونا ازی کار بے اندازه خیرو شُده. ۴۳ اوخته عیسی قد تاکید کلو دَزوا امر کد که هیچ کس ازی واقعه خبر نَشنه و دَزوا گُفت که د دُختر یگو چیز بدیه که بخوره.

٦ عیسیٰ اونیجی ره ایله کده د شار خود خو آمد و یارای شی ام از پشت ازو آمد. ^٢ وختیکه روز آرام رسید، او د عبادت خانه د تعلیم ددو شروع کد و غدر کسا وختی تعلیم شی ره شنید، خیر و منده گفتم: "ای آدم ای چیزا ره از کجا یاد گرفته؟ ای چی رقم حکمت آسته که بلده ازو دده شده؟ چی معجزه های از دست ازو انجام موشه! ^٣ آیا ای امونجار باچه مریم و برار یعقوب، یوشا، یهودا و شمعون نیبه؟ آیا خوارون شی د امینجی قد ازمو نیبه؟" و اونا قد ازو مخالفت کد. ^٤ عیسیٰ دزوا گفتم: "د یگ پیغمبر د هیچ جای بی احترامی نموشه، جز د منطقه خود شی و د بین قوما و خانه خود شی." ^٥ او د اونیجی هیچ معجزه انجام دده ننست بغیر ازی که دست خو ره د بله چند ناجور ایشتم و اونا ره شفا دد. ^٦ و او از بی ایمانی ازوا خیر و مند.

بعد ازو عیسیٰ د آغیلای گرد-و-بر میگشت و تعلیم میدد. ^٧ او دوازه یار خو ره کوی کد و اونا ره دو نفر ری کد و اونا ره د بله ارواح ناپاک اختیار-و-قدرت دد ^٨ و دزوا امر کد که بغیر از یگ تیاق بلده سفر خو هیچ چیز نگیره: نه نان، نه خرچین و نه پیسه د کمر بند خو؛ ^٩ فقط چپلی د پای خو کنه و دو کالا نپوشه. ^{١٠} او امچنان دزوا گفتم: "هر وختیکه د یگ خانه داخل موشید، د امونجی بمنید تا وختیکه امرو جای بر نشدید. ^{١١} و د هر جای که قد شمو خوش آمد نکد و د توره شمو گوش ندد، وختیکه امرو جای بر موشید، خاک پایای خو ره تک بزید تا د خلاف ازوا یگ شاهدی بشه." ^{١٢} پس اونا ری شد و د مردم اعلان کد که توبه کنه. ^{١٣} اونا غدر جنیات ره از مردم بر کد و ناجورای کلو ره قد روغو مسح کده شفا دد.

مرگ یحییای تعمید دهنده

^{١٤} هیرودیس پادشاه دزی باره خبر شد، چراکه نام عیسیٰ مشهور شد. بعضی مردم موگفتم: "یحییای تعمید دهنده از مرده ها دوباره زنده شده و امزی خاطر ای معجزه ها د وسیله ازو ظاهر موشه." ^{١٥} "مگم کسای دیگه موگفتم: "او الیاس پیغمبر آسته." یگ تعداد دیگه موگفتم که: "او یگ پیغمبر آسته، رقم یکی از پیغمبرا." ^{١٦} "مگم وختیکه هیرودیس ای توره ره شنید، او گفتم: "ای امونجی آسته که ما سر زدیم؛ آلی او از مرده ها دوباره زنده شده."

^{١٧} چون هیرودیس خود شی نفر ری کده یحییای ره دستگیر کد و او ره د بندی خانه اندختد. او بخاطر هیرودیا خاتون فیلیپس برار خو ای کار ره کد، چراکه هیرودیس قد ازو توی کدد. ^{١٨} چون یحییای د هیرودیس گفتم: "بلده تو روا

نیبه که خاتون برار خو ره بگیری. ^{۱۹} ” امزی خاطر هیرو دیا د برابر یحیی کینه گرفتند و میخواست که او ره بکُشه مگم نمیتنست، ^{۲۰} چراکه هیرو دیس از یحیی ترس مخورد، چون او میدنست که یحیی یگ مرد عادل و مقدس آسته و ازو محافظت موكد. هر وختیکه او توره یحیی ره میشنید، بیخی گیج-و-خبرو موشد، و له باز ام خوش دشت که تورای شی ره گوش کنه.

^{۲۱} بلاخره یگ فرصت بلده هیرو دیا برابر شد. وختیکه هیرو دیس د روز سالگیره خو بلده نفرای دربار و قومندانای نظامی و کنه کلونای جلیلیه یگ مهمانی ترتیب دد، ^{۲۲} دختر هیرو دیا د مجلس در آمده رقص کد و هیرو دیس و مهمونای شی ره خوشحال کد. پس پادشاه د امزو دختر گفت: ” هر چیزی که میخاهی از مه طلب کو و ما دز تو میدیم. ” ^{۲۳} او بلده شی قسم خورده گفت: ” هر چیزی که از مه طلب کنی، ما دز تو میدیم حتی اگه نیم مملکت مه ام بشه. ” ^{۲۴} دختر برو رفته د آبه خو گفت: ” چیز خیل طلب کنم؟ ” آبه شی گفت: ” سر یحییای تعمیر دهنده ره. ” ^{۲۵} قوری دختر د دیده د پیش پادشاه آمد و خواهش کده گفت: ” ما میخایم که امی آلی سر یحییای تعمیر دهنده ره د یگ پطنوس دز مه بدی. ” ^{۲۶} پادشاه غدر غمگی شد، و له بخاطر احترام د قسم خو و ام بخاطر مهمونا نخواست که خواهش دختر ره رد کنه. ^{۲۷} دستی پادشاه جلاد ره ری کد و امر کد که سر یحیی ره بیره. او رفته د بندی خانه سر یحیی ره از تن شی جدا کد ^{۲۸} و سر شی ره د یگ پطنوس آورده د دختر دد و دختر او ره د آبه خو دد. ^{۲۹} وختیکه شاگردای یحیی ای خبر ره شنید، اونا آمد و جسد شی ره برده د یگ قبر دفن کد.

نان ددو د پنج هزار نفر

^{۳۰} رسولا دوباره د گرد عیسی جم شد و پگ چیزای ره که کد و تعلیمی ره که دد ددو ددو نقل کد. ^{۳۱} او دزوا گفت: ” شمو تنهای خو د یگ جای گوشه بیید و کم وری دمراسی کنید. ” چون کلو مردم میمد و مورفت و اونا حتی بلده نان خوردو وخت ندشت.

^{۳۲} پس اونا تنهای خو د کشتی سوار شده د یگ جای گوشه رفت. ^{۳۳} مگم غدر کسا اونا ره د حال رفتو دید و اونا ره شنخت و از تمام شارا پای پیده امو سو ری شد و ازوا کده پیش د اونجی رسید.

^{۳۴} امی که عیسی از کشتی تا شد، جمعیت کنه ره دید و دل شی د حال ازوا سوخت، چراکه اونا رقم گوسپندوی به چوپو بود. پس او شروع کد که چیزای کلو دزوا تعلیم بدیه.

^{۳۵} ازی که روز تیر شُدُد، یارای شی د پِیشِ اَزُو اَمَدِه کُفَت: ”اینجی بیابو آسته و روز ام ناوخت شُدِه. ^{۳۶} امیا ره رُخَصَت کُو که د منطقه های گِرد-و-بَر و اَغیلا بوره و یگو چیز بلده خُو خَریده بُوخوره. “ ^{۳۷} مگم او د جوابِ ازوا کُفَت: ”خودون شُمو بلده ازوا یگو چیز بدید که بُوخوره. “ اونا دَزُو کُفَت: ”ایا مو رفته دُوصد دینار ره نان بخری تا بلده ازیا بدی که بُوخوره؟ “ ^{۳۸} او دَزوا کُفَت: ”چند نان دَرید؟ بورید و بِنگرید. “ اونا رفته معلومات گِرِفَت و کُفَت: ”پنج نان و دُو ماهی. “ ^{۳۹} اوخته دَزوا امر کد که پگِ مردُم ره دَل دَل د بِلِه سوزه ها بَشَنَدَنِه. ^{۴۰} پس مردُم د دَل های صد نفری و پنجاه نفری شِشت. ^{۴۱} اوخته عیسی اَمُو پَنج نان و دُو ماهی ره گِرِفَتِه سُون آسمو توخ کد و شُکرگُزاری کده نان ها ره ثوئه کد و د یارای خُو دد تا د پِیشِ مردُم بیله؛ و اَمُو دُو ماهی ره ام د بِنِ ازوا تقسیم کد. ^{۴۲} پگِ مردُم خورد و سیر شُد ^{۴۳} و یارا ثوئه-و-پَرچِه نان و ماهی ره که جَم کد دوازده سَبَد پُر شُد. ^{۴۴} کسای که نان خورد، تقریباً پَنج هزار مرد بُوَد.

راه رفتو د بِلِه آو دریا

^{۴۵} عیسی فوری یارای خُو ره وادار کد که د کِشتی سوار شُنه و پیشلونِ اَزُو د او طرفِ دریا د بَیت صیدا بوره تا خود شی اَمُو جمعیت ره رُخَصَت کُنه. ^{۴۶} بعد از خُدا حافظی قد مردُم، او بلده دُعا کدو د بِلِه یگ کوه رفت. ^{۴۷} وختیکه شام شُد، کِشتی د مینکلِ دریا رسید و عیسی تنهای خُو د خُشکی بُوَد. ^{۴۸} او دید که یارای شی کِشتی ره د سختی حرکت میدیه، چُون باد از دَم رُوی ازوا میزد. پس او تقریباً د پیره چارُم شاو د رُوی آو دریا راه رفته سُون ازوا اَمَد و میخاست که از بَغَلِ ازوا تیر شُنه. ^{۴۹} مگم وختی اونا دید که او د رُوی دریا راه مورِه، اونا فکر کد که ارواح آسته و چیغ زَد، ^{۵۰} چُون پگِ ازوا او ره دیده ترس خورد. مگم او فوری قد ازوا د توره کُفتو شُد و کُفَت: ”باجرات بشید؛ ما اَسْتُم، ترس نَخورید. “ ^{۵۱} اوخته او قد ازوا د کِشتی سوار شُد و باد آرام شُد. اونا کاملاً خيرو شُدُد، ^{۵۲} چراکه مَعْجَرِه نان ره پی نَبَرُدُد، بلکه دل های ازوا سخت شُدُد.

شفا دَدونِ ناجورا د گنيسارت

^{۵۳} وختی اونا از دریا تیر شُد، د سرزمینِ گنيسارت اَمَد و د اُونجی لَنگر اَندخته کِشتی ره ایسته کد. ^{۵۴} امی که اونا از کِشتی بَرُو اَمَد، مردُم فوری عیسی ره شِنخت ^{۵۵} و د عَجَلِه د سرتاسرِ امزو منطقه رفت و ناجورا ره د بِلِه توشکا ایسته د هر جای که شَنید عیسی د اُونجی آسته، بُرَد. ^{۵۶} و د هر جایی که عیسی مورفت یعنی د اَغیلا، شارا و اطراف، مردُم ناجورا ره د چار راهی ها می اِشت و د پِیشِ اَزُو عُدُر-و-زاری مُوکد که بلده ازوا اجازه بدیه تا د

دامون چپن شی دست بزنه و هر کسی که دست میزد شفا پیدا موكد .

دَ باره پاکی و نجاست

۷ دَ امزو غیت فریسیا و بعضی عالمای دین که از اورشلیم آمدد دَ گرد عیسی جَم شد. ^۲ اونا دید که بعضی از یارای شی قد دستای ناپاک، یعنی ناشسته نان موخوره. ^۳ خودون فریسیا، بلکه تمام یهودیا تا دستای خور ره خوب نشییه، نان نموخوره و دَ امزی رقم رسم-و-رواج بابه کلونای خور ره نگاه مونه؛ ^۴ مثلاً، اونا وختیکه از بازار مییه تا خود ره نشییه چیز نموخوره. امچنان عدر رواج های دیگه ام آسته که اونا نگاه مونه، مثلاً ششتون پيله ها، دیگ ها، آفتوه ها، ظرفای میسی و تخت ها. ^۵ اوخته فریسیا و عالمای دین ازو پرسان کد: ”چرا یارای تو دَ مطابق رسم-و-رواج بابه کلونای مو رفتار نمونه، بلکه قد دستای ناپاک نان موخوره؟“

۶ او دَ جواب ازوا گُفت: ”اشعیای نبی دَ باره شمو رباکارا دُرست پیشگویی کده، امو رقم که نوشته شده:

ای مردم قد لبای خور دَ مه احترام مونه،

مگم دل های شی از مه دور آسته؛

۷ اونا بے فایده مَره پرستش مونه،

چون اونا رسم-و-رواجی ره تعلیم میدیه

که اصول انسانی آسته.

۸ شمو احکام خدا ره نادیده گرفته رسم-و-رواج انسانی ره محکم میگیرید. ”امچنان دزوا گُفت: ”شمو احکام خدا ره دَ آسانی باطل مونیید تا رسم-و-رواج خور ره دَ جای بیرید. ^{۱۰} چون موسی گُفته: ”آته و آبه خور ره احترام کو و هر کسی که دَ آته و آبه خور دو-و-دشنام بدیه، باید کُشته شنه. ^{۱۱} ”مگم شمو مویکید: ”اگه یگ نفر دَ آته یا آبه خور بگیه، ”امو کومک که از دست ازمه دز شمو میرسید، دَ خدا وقف شد. ^{۱۲} ”اوخته شمو دیگه او ره نمیلید که یگو کار بلده آته یا آبه خور انجام بدیه. ^{۱۳} دَ امزی رقم شمو کلام خدا ره دَ وسیله رسم-و-رواج خور که جاری کدید باطل مونیید و ازی رقم کارا عدر مونیید.“

^{۱۴} اوخته عیسیٰ بسم جمعیتِ مردُم ره کوی کده دزوا گُفت: ”پگ شُمو دز مه گوش بَدید و بُفامید: ^{۱۵} هیچ چیزی د بُرونِ انسان نییه که د داخلِ شی بوره و او ره نَجس کُنه، بلکه چیزای که از داخلِ شی بُر موشه، اونا آسته که او ره نَجس مونه. ^{۱۶} [هر کسی که گوش شَتوا دَره، گوش بَگیره.]“

^{۱۷} وختیکه از پیش جمعیتِ مردُم د خانه دَر آمد، یارای شی معنای مَثَل ره ازو پُرسان کد. ^{۱۸} او دزوا گُفت: ”آیا شُمو ام پی نُموبَرید؟ آیا نُموفامید که هر چیزی که از بُرو د داخلِ انسان موره، نَمیتنه او ره نَجس کُنه؟ ^{۱۹} چُون خوراک د قلبِ شی داخلِ نُموشه، بلکه د معدده موره و بعد ازو د کنارآب پورته موشه. “ د امزی رقم او تمام خوراک ها ره پاک اعلان کد. ^{۲۰} و او ادامه دده گُفت: ”چیزی که از وجودِ انسان بُر موشه، امو انسان ره نَجس مونه، ^{۲۱} چُون از درون، از دلِ انسان آسته که اینی چیزا بُر موشه: فکرای بد، فسادِ اخلاقی، دُزی، قتل، ^{۲۲} زنا، طمع، شرارت، فریب، شهوتِ پرستی، حسادت، تَهمت، کیر-و-غُرور و لَوڈگی. ^{۲۳} پگ امزی چیزای بد از داخلِ بُر موشه و انسان ره نَجس مونه.“

ایمان یگ خاتونِ غیرِ یهود

^{۲۴} عیسیٰ اُونجی ره ایله کده د سرزمینِ صُور رفت و د یگ خانه داخلِ شُد؛ او نَمیخواست که کس خبر شُنه، ولے نَنبست که تاشه بُمَنه. ^{۲۵} اوخته یگ خاتو که دُخترِ ریزه شی روح ناپاک دشت، امی که د باره عیسیٰ شَبید، فوری آمدده خود ره د پیش پایای شی اندخت. ^{۲۶} امو خاتو یگ یونانی و از فنیقیه سوریه بود. او د پیش عیسیٰ عذر-و-زاری کد که جن ره از دُختر شی بُر کُنه. ^{۲۷} عیسیٰ دزوا گُفت: ”بیل که اول بچکیچا سیر شُنه، چُون خُوب نییه که نانِ بچکیچا ره بگیری و د پیش سگا پورته کنی.“ ^{۲۸} لیکن امو خاتو د جواب شی گُفت: ”یا مولا، ولے حتی سگا ام از میدگی های که از دسترخونِ بچکیچا موفته، مُوخوره.“ ^{۲۹} عیسیٰ دزوا گُفت: ”بورو، بخاطرِ گُفتونِ امزی توره تُو، جن از دُختر تُو بُر شُد.“ ^{۳۰} وختیکه امو خاتو خانه خُو رفت، دید که دُختر شی د بله جاگه خاو آسته و جن ازو بُر شُد.

آدمِ کر-و-گنگه شفا پیدا مونه

^{۳۱} اوخته عیسیٰ از منطقه صُور بُر شُد و از راه صیدون از مینکلِ سرحدِ دیکاپولیس د دریای جلیلیه آمد. ^{۳۲} د اُونجی مردُم یگ آدمِ کر ره د پیش عیسیٰ اُورد که زبون شی بند موشد و اونا د پیش عیسیٰ عذر-و-زاری کد که دست خُو ره د بله ازو آدم بیله. ^{۳۳} اوخته عیسیٰ او ره از مینکلِ جمعیت کشیده د یگ گوشه بُرد و کلکای خُو ره د

گوشای ازو ایشْت و لُعبِ دان خُو ره دَ زبون شی مَلید ^{۳۴} و سُونِ آسمو توخ کده یگ آه کشید و دَزُو کُفت: "اِفْتَحْ!"
 یعنی "واز شو!" ^{۳۵} فَوْری گوشای ازو واز شُد و بَدِشِ زبون شی از بَینِ رفت و او صَحیحِ توره کُفت. ^{۳۶} اوخته
 عیسی دَزوا امر کد که دَزی باره دَ هیچ کس نقل نَکنه، مگم هر چِقسِ کَلوَتَرِ اونا ره مَنع کد، اونا کَلوَتَرِ اَمُو توره ره
 تیت کد. ^{۳۷} مَرْدُم بے اندازه خَیرو شُدُد و مَوکُفت: "او تمامِ کارا ره دَ خُو بی انجام دده. او حتی کَر ها ره شِنوا مونه و
 گَنگه ها ره دَ توره کُفتو میره."

نان ددو دَ چار هزار نفر

۸ دَ امزُو روزا بسم یگ جمعیتِ کته جم شُد و ازی که بلده خوردو چیز نَدشت عیسی یارای خُو ره کوی کده دَزوا
 کُفت: ^۲ "دل مه دَ حالِ امزی جمعیتِ مَوسوزه، چُون سبه روز شُدده که قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو ندره.
^۳ اگه اونا ره گُشنه دَ خانه های شی رَیی کُتم، اونا دَ بَینِ راه از حال موره، چراکه بعضی ازوا از راه دُور آمده."
^۴ یارای شی دَ جوابِ ازو کُفت: "کی میتنه امیا ره دَمزی بیابو از نان سیر کُنه؟" ^۵ عیسی ازوا پُرسان کد: "چند نان
 دَرید؟" اونا کُفت: "هفت نان." ^۶ پس دَ جمعیتِ مَرْدُم امر کد که دَ رُوی زمی بَشینه. اوخته اَمُو هفت نان ره گِرِفته
 شُکرگزاری کد و ثوئه کده دَ یارای خُو دَد تا دَ پیشِ جمعیتِ مَرْدُم بیله؛ و اونا ایشْت. ^۷ اونا چند ماهی ریزه ام دشت.
 عیسی اونا ره ام بَرکت دَد و امر کد که دَ پیشِ مَرْدُم بیله. ^۸ پگ ازوا خورده سیر شُد و اونا ثوئه-و-پرچه باقی منده ره
 که جم کد، هفت سَبَد پُر شُد. ^۹ تعدادِ ازوا تقریباً چار هزار نفر بُود. بعد ازو عیسی اونا ره رُخصت کد ^{۱۰} و خود شی
 دستی قد یارای خُو دَ کشتی سوار شُد و دَ منطقه دَلماؤته رفت.

فریسیا مُعجزه طلب مونه

۱۱ اوخته فریسیا آمد و جر-و-بَحْث ره قد عیسی شروع کد و از رُوی آزمایش تقاضای مُعجزه آسمانی کد. ^{۱۲} او از دل
 خُو یگ آه کشید و کُفت: "چرا ای نسل مُعجزه طلب مونه؟ ما حقیقت ره دَز شُمو مَوگم، هیچ مُعجزه بلده امزی
 نسل نِشو دده نَمُوشه." ^{۱۳} و اونا ره ایله کده پس دَ کشتی شِشت و دَ او طرفِ دریا رفت.

خمیرمایه فریسیا و هیرو دیس

۱۴ دَ امزُو غیت یارا پُرمُشت کُدد که نان بَگیره و دَ کشتی ام کَلوَتَرِ از یگ نان قد خُو نَدشت. ^{۱۵} اوخته عیسی اونا

ره باخبر کده گُفت: "باخبر بشید که از خمیرمایه فریسیا و خمیرمایه هیرودیس احتیاط کنید." ^{۱۶} پس اونا قد یگدیگه خو گُفت: "ای ره از خاطری گُفت که نان ندرے." ^{۱۷} عیسی ای ره پی برده دزوا گُفت: "چرا د باره ازی که نان ندرید د بین خو توره مویگید؟ آیا هنوز ام پی نموبرید و نموفامید؟ آیا دل های شمو سخت آسته؟" ^{۱۸} آیا شمو چیم درید ولے نمینگرید و گوش درید ولے نمیشنوید؟ آیا د یاد شمو نییه؟" ^{۱۹} وختیکه امو پنج نان ره بلده پنج هزار نفر ثوئه کدم، از ثوئه-و-پرچه که جم کدید چند سبد پر شد؟" اونا گُفت: "دوازده سبد." ^{۲۰} او گُفت: "وختیکه هفت نان ره بلده چار هزار نفر ثوئه کدم، از ثوئه-و-پرچه که جم کدید چند سبد ره پر کدید؟" اونا گُفت: "هفت سبد." ^{۲۱} پس عیسی دزوا گُفت: "آیا تا هنوز ام نموفامید؟"

شفا ددون یگ آدم کور د بیت صیدا

^{۲۲} وختی اونا د بیت صیدا آمد، مردم یگ آدم کور ره د دیر عیسی آورد و د پیش شی عذر-و-زاری کد که دست خو ره د بله ازو بیله. ^{۲۳} او از دست امزو آدم کور گرفت و او ره از آغیل برو برد. بعد ازو چیمای شی ره لُعب دان کد و دستای خو ره د بله ازو ایشته از شی پُرسان کد: "آیا کدم چیز مینگری؟" ^{۲۴} او باله توخ کده گُفت: "مردم ره مینگرم که مثل درختا وری معلوم موشه و راه میگرده." ^{۲۵} عیسی بسم دستای خو ره د بله چیمای ازو ایشته. اوخته او دقیق توخ کد و بینایی شی پس آمد و او تمام چیزا ره روشو-و-واضح دید. ^{۲۶} پس عیسی او ره د خانه شی ربی کده گُفت: "د امزو آغیل نرو."

اقرار پترس د باره مسیح

^{۲۷} عیسی و یارای شی د آغیلای منطقه قیصریه فیلیپس رفت. او د بین راه از یارای خو پُرسان کده گُفت: "مردم مَره کی میدنه؟" ^{۲۸} اونا د جواب شی گُفت: "بعضی ها مویگه یحیای تعمید دهنده؛ و بعضی های دیگه مویگه ایلاس پیغمبر و بعضی های دیگه یکی از پیغمبرا." ^{۲۹} او ازوا پُرسان کد: "شمو مَره کی میدنید؟" پترس د جواب شی گُفت: "تو مسیح آستی." ^{۳۰} پس عیسی دزوا امر کد که د باره ازو د هیچ کس چیز نگیه.

عیسی د باره مرگ خو پیشگویی مونه

^{۳۱} اوخته او شروع د تعلیم ددون ازوا کد و گُفت: "لازم آسته که «باچه انسان» رنج-و-عذاب کلو بنگره و د وسیله ریش سفیدا، پیشواون عالی مقام و عالمای دین رد شده کشته شنه و بعد از سه روز دوباره زنده شنه." ^{۳۲} عیسی

امی توره ره واضح گُفت؛ و پترُس او ره د یگ گوشه بُرد و شروع کد که او ره منع کنه. ^{۳۳} مگم عیسی! پس دور خورد و سون یارای خُو توخ کده پترُس ره سرزنش کد و گُفت: "از مه دور شو، آی شیطو! چراکه فکر تُو د چیزای اِلهی نییه، بلکه د چیزای انسانی آسته."

^{۳۴} اوخته عیسی جمعیتِ مردم ره قد یارای خُو کوی کد و دزوا گُفت: "اگه کسی میخایه که از مه پیروی کنه، باید خود ره انکار کنه و صلیب خُو ره باله کده از پُشتِ ازمه بییه." ^{۳۵} چون هر کسی که بخایه جان خُو ره نجات بدیه، او ره از دست میدیه؛ مگم هر کسی که جان خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری از دست بدیه، او ره نجات میدیه. ^{۳۶} بلده انسان چی فایده دره که تمام دنیا ره د دست بیره، مگم جان خُو ره از دست بدیه؟ ^{۳۷} یا انسان د عوضِ جان خُو چیزخیل دده میتنه؟ ^{۳۸} پس هر کسی که از مه و از تورای مه د مینکلِ امزی نسلِ زناکار و گناهکار ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام وختیکه د بزرگی-و-جلالِ آته خُو قد ملایکه های مقدس مییه ازو ننگ مونه.

۹ او دزوا گُفت: "ما حقیقت ره دز شمو مومگم، بعضی کسای که د اینجی ایسته یه تا پادشاهی خُدا ره که قد قدرت مییه ننگره، مَره مرگ ره نمیچشه."

تبدیلی شکلِ عیسی!

^۲ بعد از شش روز عیسی پترُس، یعقوب و یوحنا ره گرفت و تنها اونا ره قد خُو د بله یگ کوه قیل بُرد. د اونجی شکلِ عیسی د پیشِ روی ازوا تبدیل شد ^۳ و کالای شی رقمِ برف وری بیخی سفید شد، د اندازه که هیچ کس د روی زمی نَمیتنه کالا ره اوقس سفید کنه. ^۴ اوخته ایلاس قد موسی بلده ازوا ظاهر شد و اونا قد عیسی توره مومگفت. ^۵ پس پترُس د عیسی گُفت: "استاد، کلو خوب آسته که مو د اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایه‌بان جور کنی: یگ بلده ازتو، یگ بلده موسی و یگ بلده ایلاس." ^۶ او نَمیدنست که چیزخیل بگیه، چراکه اونا غدر ترس خوردد. ^۷ اوخته یگ اور د بله ازوا سایه کد و از اوریگ آواز آمده گُفت: "اینمی باچه دوست دشتنی مه آسته، از آید شی شنید." ^۸ بے‌بلغه وختی اونا چار طرف خُو ره توخ کد، هیچ کس ره قد خُو ندید بعیر از عیسی و بس. ^۹ وختیکه اونا از کوه تاه میمد، عیسی دزوا امر کد که د باره چیزی که اونا دیده د هیچ کس نقل نکنه تا زمانی که «باچه انسان» از مرده ها دوباره زنده نشده. ^{۱۰} پس اونا امی توره ره د پیشِ خودون خُو نگاه کد و از یگدیگه خُو سوال مومکد که امی «از مرده ها دوباره زنده شدو» چی معنی دشته بشه.

^{۱۱} اوخته اونا از عیسی پُرسان کده گُفت: "چرا عالِمای دینِ مُوگيه که ایلاس باید اُول بيهه؟" ^{۱۲} او د جواب ازوا گُفت: "دُرُست آسته که ایلاس اُول ميهه تا تمام چيزا ره اصلاح کنه. و له د باره «باچه انسان» چطور نوشته شده که او باید غدر رنج بنگره و تحقیر-و-توهین شنه؟" ^{۱۳} مگم ما دز شمو مُوگم که ایلاس گاه آمد و اونا هر چيزی که خاست د حق ازو کد، امو رقم که د باره شی نوشته شد.

باچه جندی شفا پیدا مونه

^{۱۴} وختیکه اونا د پیش دیکه یارا رسید، یگ جمعیت کته ره د گرد ازوا دید و بعضی عالِمای دین قد ازوا جر-و-بَحْث مُوگد. ^{۱۵} امی که مرُدم عیسی ره دید، پگ شی غرق حیرت شد و دَویده دَویده آمد تا قد ازو منده نشی کنه. ^{۱۶} اوخته عیسی ازوا پُرسان کد: "د باره چیزخیل قد ازوا جر-و-بَحْث مونیید؟" ^{۱۷} یگ آدم از مینکل جمعیت مرُدم د جواب شی گُفت: "استاد، ما باچه خور ره د پیش ازتو اوردیم؛ او گرفتار یگ روح ناپاک آسته که او ره گنگه کده. ^{۱۸} هر وختیکه او ره میگیره، او ره د زمی میندزه و از دان شی قف بر موشه و او دندونای خور ره میخیه و شخک مومنه. ما از یارای تو خواهش کدم که روح ناپاک ره بر کنه، مگم اونا نتنست." ^{۱۹} عیسی د جواب ازوا گُفت: "ای نسلِ بے ایمان! تا کی ما قد شمو بشم و تا کی شمو ره تحمّل کنم؟ او ره پیش ازمه بیرید." ^{۲۰} اونا او ره د پیش عیسی اورد. امی که روح ناپاک عیسی ره دید، فوری د بله امزو باچه حمله اورد و او د زمی اُفتده تو-و-پیچ خورد و از دان شی قف بر شد. ^{۲۱} عیسی از آته شی پُرسان کد: "چیس دیر شده که امی تکلیف ره دره؟" او گُفت: "از ریزگی." ^{۲۲} امی روح ناپاک غدر وختا او ره د آتش و او میندزه تا او ره نابود کنه. آلی اگه یگو کار میتنی، د حال ازمو رحم کده مو ره کومک کو." ^{۲۳} عیسی دزو گُفت: "اگه بتنی ایمان بیري، بلده کسی که ایمان دره تمام چیزا مُمکن آسته." ^{۲۴} آته امزو باچه فوری چیغ زده گُفت: "ما ایمان میرم؛ د باره بے ایمانی مه دز مه کومک کو!" ^{۲۵} وختی عیسی دید که جمعیت مرُدم د گرد ازو د زودی جم موشه، او د بله روح ناپاک هیبت کده دز شی گُفت: "ای روح کر و گنگه، دز تو حکم موم که ازو بر شو و دیکه هرگز د پوست ازو داخل نشو." ^{۲۶} اوخته روح ناپاک چیغ زد و باچه ره یگ تکان سخت دده بر شد و امو باچه مثل مرده جور شد، د اندازه که غدر کسا گُفت: "او مرده." ^{۲۷} مگم عیسی از دست شی گرفته او ره باله کد و او سر پای خور ایسته شد.

^{۲۸} وختی عیسی د خانه داخل شد، یارای شی د تنهایی ازو پُرسان کد: "چرا مو نتنستی او ره بر کنی؟" ^{۲۹} او دزوا گُفت: "ای رقم روح د وسیله هیچ چیز بر نموشه، جز د وسیله دعا."

عیسیٰ بسم د باره مرگ خو پیشگوی مونه

^{۳۰} عیسیٰ و یارای شی ازونجی بر شده رفت و از جلیلیه تیر شد. او نمیخواست که کس خبر شنه، ^{۳۱} چون او د یارای خو تعلیم میدد و دزوا موگفت: «باچه انسان» د دست مردم تسلیم موشه و اونا او ره موکشه و سه روز بعد از کشته شدو دوباره زنده موشه. ^{۳۲} «مگم اونا مقصد توره شی ره نفامید و ترس خورد که ازو پُرسان کنه.

بحث د باره بزرگی

^{۳۳} اوخته اونا د کفرناحوم آمد و عیسیٰ که اونا د خانه بود، عیسیٰ از یارای خو پُرسان کد: «د بین راه د باره چیزخیل قد یگدیگه خو جر-و-بحث موکدید؟» ^{۳۴} اونا چپ مند، چراکه د راه قد یگدیگه خو جر-و-بحث موکد که د مینکل ازوا کی بزرگتر آسته. ^{۳۵} عیسیٰ ششت و امو دوازده یار ره کوی کده دزوا گفت: «هر کسی که میخایه اول بشه، او باید آخر پگ و غلام پگ بشه.» ^{۳۶} اوخته او یگ بچکیچه ره گرفت و او ره د مینکل ازوا ایستلجی کد و او ره د بغل خو گرفته دزوا گفت: ^{۳۷} «هر کسی که یکی امزی بچکیچا ره د نام ازمه قبول کنه، مره قبول کده و هر کسی که مره قبول کده، نه مره، بلکه امو ره قبول کده که مره ریی کده.»

هر کسی که مخالف مو نییه قد ازمو آسته

^{۳۸} یوختا گفت: «استاد، مو یگ نفر ره دیدی که د نام ازتو جنیات ره بر موکد و مو او ره منع کدی، چراکه او از جم ازمو نبود.» ^{۳۹} لیکن عیسیٰ گفت: «او ره منع نکنید، چون هیچ کس نمیتنه که د نام ازمه یگ معجزه کنه و یگ لحظه بعد د باره ازمه بد بگیه.» ^{۴۰} چون کسی که د ضد مو نییه، او قد ازمو یه.

^{۴۱} هر کسی که دز شمو د نام ازمه یگ پيله او بدیه که وچی کنید فقط بخاطری که د مسیح تعلق درید، ما حقیقت ره دز شمو موگم که او بے اجر نمونه.

اخطار د وسوسه کونده ها

^{۴۲} هر کسی که باعث گمراهی یکی امزی ریزه گینا شنه که دز مه ایمان دره، بلده ازو بهتر آسته که یگ سنگ آسیا د گردون شی اوزو شده د دریا پورته شنه. ^{۴۳} پس اگه دست تو باعث موشه که تو گمراه شنی او ره قطع کو، چون

بلده تُو بهتر آسته که چُنْته دَ زندگی اَبْدی داخِل شُنْی نَسَبَت دَزی که قد دُو دِسْت دَ دوزخ بُفتی، دَ آتِشِ گُلِ ناشُدنی،
^{۴۴} [دَ جایی که کِرم شی نَمومره و آتِشِ گُلِ نَموشه.] ^{۴۵} اگه پای تُو باعثِ موشه که تُو گمراه شُنْی، اُو ره قَطع کُو،
چون بلده تُو بهتر آسته که لَنگ دَ زندگی اَبْدی داخِل شُنْی نَسَبَت دَزی که قد دُو پای دَ دوزخ پورته شُنْی، ^{۴۶} [دَ
جایی که کِرم شی نَمومره و آتِشِ گُلِ نَموشه.] ^{۴۷} اگه چیم تُو باعثِ موشه که تُو گمراه شُنْی، اُو ره بُر کُو، چون بلده
تُو بهتر آسته که قد یگ چیم دَ پادشاهی خُدا داخِل شُنْی، نَسَبَت دَزی که قد دُو چیم دَ دوزخ پورته شُنْی، ^{۴۸} دَ جایی
که کِرم شی نَمومره و آتِشِ گُلِ نَموشه.

^{۴۹} چُون تمام کسا قد آتِشِ نَمکی موشه. ^{۵۰} نَمک خُوب آسته، لیکن اگه نَمک شوری خُو ره از دِسْت بَدیه، چطور
میتنه که مَره شی پس بییه؟ شَمو دَ خودون خُو نَمک دَشته بشید و قد یگدیگه خُو دَ صلح-وصفا زندگی کُنید.

دَ باره طلاق

۱۰ عیسی اُونجی ره ایله کد و دَ منطقه یهودیه و اُو طرفِ دریای اُردُن رفت. جمعیتِ مردُم بسم دَ گِردِ اُزُو جم
شُد و اُو مطابقِ عادتِ خُو باز ام اونا ره تعلیم دَد.

^۲ دَمزُو غَیت بعضی فریسیا آمد و بلده آرمایش اُزُو پُرسان کد: "آیا بلده یگ مرد رَوَا آسته که خاتون خُو ره طلاق
بَدیه؟" ^۳ عیسی دَ جوابِ ازوا کُفت: "موسی دَز شَمو چی حُکم دَدَه؟" ^۴ اونا کُفت: "موسی اِجازه دَدَه که یگ مرد
یگ طلاق نامه نَوشته کُنه و خاتون خُو ره ایله بَدیه." ^۵ اوخته عیسی دَزوا کُفت: "موسی بخاطرِ سنگدلی شَمو ای
حُکم ره بلده شَمو نَوشته کد. ^۶ مگم از شروعِ خَلقتِ خُدا اونا ره مَرِد و زَن خَلق کد. ^۷ امزی خاطر مرد، آته و آبه خُو
ره ایله کده قد خاتون خُو یگجای موشه ^۸ و هر دوی شی یگ جسم موشه. ^۹ پس چیزی ره که خُدا یگجای کده،
انسان نَباید جدا کُنه."

۱۰ وختی اونا دَ خانه بُود، یارا بسم دَزی باره از عیسی سوال کد. ^{۱۱} اُو دَزوا کُفت: "هر کسی که خاتون خُو ره طلاق
بَدیه و قد یگ خاتون دِیگه توی کُنه، اُو دَ حقِ خاتون خُو زنا مونه. ^{۱۲} و اگه یگ خاتو شوی خُو ره طلاق بَدیه و قد
یگ مرد دِیگه توی کُنه، اُو ام زناکاری مونه."

عیسیٰ بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

^{۱۳} دَمَزُو غَيْتِ مَرْمُومِ بچکیچای ریزه ره دَ پِیشِ عِیْسَى اُورِد تا دَ سِرِ اَزوا دِسْت بیلِه؛ مگم یارا اونا ره سرزنش کد.
^{۱۴} وختیکه عیسیٰ ای کار ره دید، قار شد و دَزوا گُفت: ”بیلید که بچکیچای ریزه پیش ازمه بییه و اونا ره مَنع نکُنید، چراکه پادشاهی خُدا دَمزی رقم کسا تعلق دَره. ^{۱۵} ما حقیقت ره دَز شَمو مَوگم، هر کسی که پادشاهی خُدا ره رقم یگ بچکیچِه ریزه قبول نَکنه، او هرگز دَ زشی داخل نَموشه. ^{۱۶} اوخته بچکیچا ره دَ بَغْل خُو گِرِفت و دِستای خُو ره دَ سِرِ اَزوا ایشته اونا ره برکت دَد.

آدم سرمایه‌دار و زندگی ابدی

^{۱۷} وختیکه عیسیٰ دَ راه مورفت، یگ آدم دَویده دَویده اَمَد و دَ پِیشِ اَزو زانو زَدِه اَزو پُرسان کد: ”ای اُستادِ نیک، ما چیز کار کُنم تا صاحبِ زندگی اَبَدی شُم؟“ ^{۱۸} عیسیٰ اَزو پُرسان کد: ”چرا مَره نیک مَوگی؟ هیچ کس نیک نیسته بَعیر از خُدا و بَس. ^{۱۹} تُو احکامِ شریعت ره میدنی که مَوگه: ’قتل نَکو، زنا نَکو، دُزی نَکو، شاهدی دروغ ندی، فَریب‌کاری نَکو، آته و آبه خُو ره اِحترام کُو.‘“ ^{۲۰} او آدم دَ جواب شی گُفت: ”اُستاد، ما پگ امزیا ره از ریزگی خُو دَ جای اُورِدیم.“ ^{۲۱} عیسیٰ سُونِ اَزو تُوخ کده او ره مَحَبَت کد و دَزو گُفت: ”یگ چیز کم دَری؛ بورو، هر چیزی که دَری سَودا کُو و پِیسِه شی ره دَ غَرِیبا بَدی؛ اوخته تُو دَ عالمِ باله صاحبِ یگ گنج موشی. بعد اَزو بیه و از مه پِیروی کُو.“ ^{۲۲} مگم بخاطرِ امزی توره لب-و-رُوی شی اوزو شد و او غمگی شده اَزونجی رفت، چراکه او مال-و-دولتِ کلو دشت.

^{۲۳} اوخته عیسیٰ چارَدور خُو ره تُوخ کده دَ یارای خُو گُفت: ”چیقس سخت آسته که آدمای دولتَمند دَ پادشاهی خُدا داخل شنه!“ ^{۲۴} یارا امزی تورای شی خِیرو مَندد، مگم عیسیٰ بسم دَزوا گُفت: ”ای بچکیچا، داخل شدو دَ پادشاهی خُدا چیقس سخت آسته!“ ^{۲۵} تیر شدون اَشتر از نیفه سبزو آسوتر آسته نَسبت دَ داخل شدونِ آدم دولتَمند دَ پادشاهی خُدا.“ ^{۲۶} اونا بے اندازه خِیرو شُد و قد یگدیگه خُو مَوگفت: ”پس کی میتنه نجات پیدا کنه؟“ ^{۲۷} عیسیٰ سُونِ اَزوا تُوخ کده گُفت: ”بلده انسان ناممکن آسته، مگم نه بلده خُدا، چراکه بلده خُدا پگ چیزا مُمکن آسته.“

^{۲۸} پترس دَ توره گُفتو شد و دَزو گُفت: ”مو تمام چیز خُو ره ایله کدے و از تُو پِیروی مونی.“ ^{۲۹} عیسیٰ گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شَمو مَوگم، هیچ کسی ره پیدا نَمیتنید که خانه یا برارو یا خوارو یا آته یا آبه یا بچکیچا یا زمین خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری ایله کنه، ^{۳۰} و دَ ای دُنیا صد برابر خانه ها، برارو، خوارو، آبه‌گو، بچکیچا و زمینا ره قد

آزوا-و-أذيت قتي د دست نيره و د عالمي كه ميبه صاحب زندگي ابدی نشنه. ^{۳۱} مگم غدر كساي كه اول آسته آخر موشه و آخرها اول.

سومنه پيشگويي عيسي د باره مرگ شي

^{۳۲} عيسي و ياراي شي د راه بود و سون باله طرف اورشليم مورفت و عيسي پيش پيش ازوا ربي بود. يارا حيرت زده شدد و كساي كه از پشت ازوا ميمد، ترس خوردد. عيسي امو دوازده ره بسم د يگ گوشه برد و شروع كد كه دزوا بگيه كه چيز خيل د بله شي ميبه ^{۳۳} و گفت: "اينه، مو د اورشليم موري و «باچه انسان» د دست پيشوايون عالي مقام و عالمي دين تسليم موشه و اونا او ره محكوم د مرگ مونه و د دست مردماي غير يهود تسليم مونه؛ ^{۳۴} اونا او ره ريشخند كده د بله شي تف ميندزه و او ره قمچي ميزنه و موكشه، و له د روز سوم او دوباره زنده موشه."

درخاست يعقوب و يوحنا

^{۳۵} يعقوب و يوحنا باچه هاي زبدي د پيش عيسي آمد و گفت: "استاد، مو ميخاهي هر چيز كه از تو درخاست كني، تو بلده مو انجام بدی." ^{۳۶} او دزوا گفت: "چي ميخاهيد كه بلده شمو انجام بدم؟" ^{۳۷} اونا دزشي گفت: "اجازه بدی كه د بزرگي جلال تو يگ مو د دست راست و ديگه مو د دست چپ تو بشيني." ^{۳۸} عيسي دزوا گفت: "شمو نميدنيد كه چيز خيل طلب مونيدي. آيا ميتنيد از جامي وچي كنيد كه ما وچي مونم، يا غسل تعميدي ره بگيريد كه ما قد شي غسل تعميد دده موشم؟" ^{۳۹} اونا د جواب شي گفت: "اره، ميتني." عيسي دزوا گفت: "درست آسته، از جامي كه ما وچي مونم، شمو ام وچي مونيدي و غسل تعميدي ره كه ما ميگيرم، شمو ام قد ازو غسل تعميد دده موشيد؛ ^{۴۰} مگم ششتو د دست راست يا چپ مه د اختيار ازمه نييه، بلكه بلده كساي آسته كه بلده ازوا آماده شده."

^{۴۱} وختيكه ده يار ديگه اي توره ره شنيد، اونا د بله يعقوب و يوحنا قار شد. ^{۴۲} اوخته عيسي اونا ره كوي كد و دزوا گفت: "شمو ميدنيد كه د مينكل مردماي غير يهود كساي كه حكران حساب موشه، اونا د بله ازوا باداري مونه و كنه كلوناي ازوا د بله ازوا جبر-و-ستم موكنه. ^{۴۳} مگم د بين ازشمو بايد اي رقم نبشه، بلكه هر كسي كه د مينكل شمو ميخايه كنه بشه، بايد خدمتگار شمو بشه. ^{۴۴} و هر كسي كه د مينكل شمو ميخايه پيش قدم بشه، بايد غلام پگ بشه. ^{۴۵} چون «باچه انسان» نده كه خدمت شنه، بلكه تا خدمت كنه و جان خو ره د راه غدر كسا فدا كنه."

شفا ددون بارتيمائوس کور

٤٦ پس اونا د شار اريحا آمد. د حاليکه عيسى قد ياراي خو و يگ جمعيت کته از اريحا برو مورفت، بارتيمائوس باچه تيمائوس که يگ گدايگر کور بود د بغل راه شستند. ٤٧ وختي بارتيمائوس شنيد که او عيساي ناصري آسته، او د چيغ زدو شد و گفتم: "اي عيسى باچه داوود، د بله مه رحم کو!" ٤٨ غدر کسا د بله ازو هيبت کد که چپ شنه، مگم او کلوتر چيغ زده گفتم: "اي باچه داوود، د بله مه رحم کو!" ٤٩ اوخته عيسى ايسته شده گفتم: "او ره کوي کنيد." اونا امو آدم کور ره کوي کد و دزو گفتم: "باجرات بش؛ باله شو که تو ره کوي مونه." ٥٠ او فوري چين خو ره او سو اندخت و از جاي خو پريده د پيش عيسى آمد. ٥١ عيسى دزو گفتم: "چی ميخاهي که بلده تو انجام بدم؟" آدم کور دزو گفتم: "استاد، ما ميخاييم که بسم بينا شتم." ٥٢ عيسى دز شي گفتم: "بورو؛ ايمان تو، تو ره شفا دد." او فوراً دوباره بينا شد و از پشت عيسى د راه گت شد.

داخل شدون عيسى د اورشليم

١ وختي اونا د بيت فاجي و بيت عنيا د دامون کوه زيتون که نزديک اورشليم آسته رسيد، عيسى دو نفر از ياراي خو ره ربي کده ٢ دزوا گفتم: "د آغيلي که پيش روي شمو آسته، بوريد و امي که دزشي داخل شديد، دستي يگ کره الاغ ره پيدا مونيده که د اونجی بسته يه و تا آلي ره هيچ کس د بله شي سوار نشده؛ او ره واز کده بيريد. ٣ اگه کدم کس دز شمو بگيه، چرا اي کار ره مونيده؟ شمو بگيد: 'مولا اي ره لازم دره و دستي د امينجی پس ربي مونه.' ٤ پس اونا رفته کره الاغ ره پيدا کد که د پالوي يگ درگه د منه کوچه بسته بود و اونا او ره واز کد. ٥ بعضي کساي که د اونجی ايسته بود، دزوا گفتم: "چيز کار مونيده، چرا کره الاغ ره واز مونيده؟" اونا امو چيز ره گفتم که عيسى دزوا گفتم. پس دزوا اجازه دد که بره. ٦ اوخته اونا کره الاغ ره د پيش عيسى آورد و چين هاي خو ره د پشت شي اندخت و عيسى د بله ازو سوار شد. ٨ غدر مردم چين هاي خو ره د سر راه اوار کد و يگ تعداد ديگه شاخچه هاي بلگدار ره که از زمينا قطع کدد، د راه فرش کد. ٩ کساي که پيشلون ازو مورفت و کساي که از پشت شي ميمد، چيغ زده موكفتم:

”هوشيعانا!“

مبارک آسته کسی که د نام خداوند ميبه.

^{۱۰}مبارک آسته پادشاهی بابه کلون مو داوود که د حال آمدو یه!

هوشیاعانا د بلندترین جای عالم باله.

^{۱۱}اوخته عیسی د اورشلیم داخل شد و د خانه خدا رفت و چارطرف خو سون تمام چیزا توخ کد، مگم ازی که ناوخت بود او قد دوازده یار خو د بیت عنیا رفت.

عیسی درخت انجیر ره نالت مونه

^{۱۲}روز دیگه شی وختیکه اونا از بیت عنیا برو آمد، عیسی گشنه شد. ^{۱۳}او از دور یگ درخت انجیر پربلگ ره دید و رفت تا شاید یگو میوه دزو پیدا کنه. وختیکه د پیش شی رسید بغیر از بلگ دزو هیچ چیز پیدا نکد، چراکه فصل انجیر نبود. ^{۱۴}اوخته د درخت گفت: "بعد ازی دیگه هرگز کس از میوه تو نخوره." و یارای شی ای ره شنید.

رفتون عیسی د خانه خدا

^{۱۵}بعد ازو اونا د اورشلیم آمد و عیسی د خانه خدا داخل شده د بر کدون کسای شروع کد که د خانه خدا خرید و فروش موکد. او میزای صرافا و چوکی های کوتر فروشا ره سرچپه کد ^{۱۶}و د هیچ کس اجازه ندد که مال خو ره از مینکل خانه خدا تیر کنه. ^{۱۷}او د مردم تعلیم میدد و موگفت: "ایا نوشته نشده که،

'خانه مه جای عبادت بلده تمام قوم ها گفته موشه؟'

مگم شمو ای ره غار دزا جور کدید.

^{۱۸}وختیکه پیشوایون عالی مقام و عالمای دین ای ره شنید، اونا د پشت یگ فرصت بر شد که چطور او ره از بین بیره؛ چون اونا ازو ترس موخورد، چراکه پگ مردم از تعلیم شی خیرو مند. ^{۱۹}وختیکه شام شد، عیسی و یارای شی از شار برو رفت.

درس از درخت انجیر

^{۲۰}صباح گاه وختیکه اونا ازونجی تیر موشد، اونا درخت انجیر ره دید که از ریشه خشک شده. ^{۲۱}پترس توره عیسی

ره دَ یاد خُو اُورد و دَ زشی گُفت: "اُستاد، اونه اُمُو دِرختِ انچیر ره که نالتِ کدی خُشک شُده." ^{۲۲} عیسی دَ جواب ازوا گُفت: "دَ خُدا ایمان دَشته بشید. ^{۲۳} ما حقیقت ره دَ ز شُمو مُوگم، اگه کس دَ امری کوه بگیه، 'کنده شو و دَ دریا پورته شو،' و دَ دل خُو شک نکنه، بلکه ایمان دَشته بشه که چیزی که مُوگیه واقع موشه، اُو بلده شی انجام دده موشه. ^{۲۴} امری خاطر دَ ز شُمو مُوگم، هر چیزی ره که دَ دُعا طلب کنید، یقین دَشته بشید که اُو ره دَ دست اُوردید و اُو از شُمو موشه. ^{۲۵} وختیکه بلده دُعا ایسته موشید، اگه دَ ضدِ کدم کس یگو چیز دَ دل خُو درید، اُو ره بُخشید تا آته آسمانی شُمو ام خطاهای شُمو ره ببخشه. ^{۲۶} [لیکن اگه شُمو نبخشید، آته آسمانی شُمو ام خطاهای شُمو ره نموبخشه.]"

قدرت و اختیاراتِ عیسی

^{۲۷} اونا بسم دَ اورشلیم آمد. دَ حالیکه عیسی دَ خانه خُدا قَدَم میزد، پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین و ریش سفیدا دَ پیش شی آمد ^{۲۸} و گُفت: "قد کدم اختیار ای کارا ره مونی؟ کی دَ ز تو امی اختیار ره دده که ای کارا ره انجام بدی؟" ^{۲۹} عیسی دَ زوا گُفت: "ما ام از شُمو یگ سوال پُرسان مونم و شُمو دَ ز مه جواب بدید؛ اوخته ما دَ ز شُمو مُوگم که قد کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم: ^{۳۰} آیا غُسلِ تعمیدِ یحیی از عالمِ باله بود یا از انسان؟ دَ ز مه جواب بدید." ^{۳۱} اونا قد یگدیگه خُو مشوره کده گُفت: "اگه بگی که از عالمِ باله بود، اوخته اُو مُوگیه، پس چرا دَ زوا ایمان نوردید؟" ^{۳۲} و اگه بگی که از انسان بود، مردم مو ره مُوکشه. "چون اونا از جمعیتِ مردم ترس موخورد، چراکه پگِ مردم یحیی ره پیغمبر میدنست، ^{۳۳} و امری خاطر اونا دَ جوابِ عیسی گُفت: "مونی؟" عیسی دَ زوا گُفت: "ما ام دَ ز شُمو مُوگم که قد کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم."

مثل باغوانای ظالم

۱۲ ^۱ اوخته عیسی دَ مثلِ قد ازوا دَ توره گُفتو شد و گُفت: "یگ آدم یگ باغِ انگور جور کد و دَ گرداگرد شی دیوال باله کد. بعد ازو دَ مینه شی یگ چرخشت جور کد و یگ بُرج پیره داری ام بلده شی آباد کد. اوخته اُو ره دَ باغوانا اجاره دد و خود شی دَ سفر رفت. ^۲ دَ فصلِ انگور اُو یگ غلام ره دَ پیش باغوانا ربی کد تا اونا حق شی ره از حاصلِ باغِ انگور بگیره. ^۳ مگم اونا اُمُو غلام ره لت-و-کوب کده دست خالی ربی کد. ^۴ اُو یگ غلام دیگه ره دَ پیش ازوا ربی کد. اونا اُو ره قد سنگ زده سر شی ره میده کد و دَ ز شی بے حرمتی کد. ^۵ اُو بسم یگ غلام دیگه ره ربی کد و اونا اُو ره کُشت. و غدر کسای دیگه ره ام ربی کد که اونا بعضی ازوا ره لت-و-کوب کد و بعضی های

شی ره کُشت. ^۶ او یگ نفر دیگه ام دشت که او باچه دوست-دشتنی شی بود. آخرکار او ره د پیش ازوا ربی کد و قد خود خو گُفت: 'اونا د باچه مه احترام مونه.' ^۷ مگم باغوانا قد یگدیگه خو گُفت: 'اینمی وارث آسته. بیید که ای ره بکُشی و میراث از مو موشه.' ^۸ پس اونا باچه ره گرفته کُشت و او ره از باغ انگور برو پورته کد. ^۹ آلی صاحب باغ چیز کار مونه؟ او مییه و باغوانا ره نابود مونه و باغ انگور ره د دیگه نفر تسلیم مونه. ^{۱۰} آیا امی نوشته ره نخانید که موهیه:

'سنگی ره که استاکارا رد کد،

سنگ مهّم تادو شُده.

^{۱۱} ای کار ره خُداوند کده

و د نظر ازمو عجیب آسته."

^{۱۲} رهبرای یهودیا د تلاش ازی بود که عیسی ره دستگیر کنه، چون اونا پی برد که ای مثل ره د ضد ازوا گُفته، مگم اونا از مردم ترس خورد. پس اونا او ره ایله کده رفت.

سوال د باره مالیه ددو

^{۱۳} اوخته اونا بعضی فریسیا و طرفدارای هیرودیس ره د پیش عیسی ربی کد تا او ره قد تورای خود شی د دام بندزه. ^{۱۴} اونا آمده دزو گُفت: "استاد، مو میدنی که تو آدم صادق آستی و د غم کس نیستی که چی موهیه، چون تو د ظاهر انسان توخ نمونی، بلکه راه خدا ره د راستی تعلیم میدی. آیا مالیه ددو د قیصر روا آسته یا نه؟ آیا مو مالیه بدی یا ندی؟" ^{۱۵} عیسی رباکاری ازوا ره پی برده دزوا گُفت: "چرا مره آزمایش مونیید؟ بلده مه یگ سیکه یگ دیناری بیرید تا او ره توخ کنم." ^{۱۶} و اونا آورد. اوخته او دزوا گُفت: "امی عکس و نشان از کی آسته؟" اونا د جواب شی گُفت: "از قیصر." ^{۱۷} عیسی دزوا گُفت: "چیزی ره که از قیصر آسته د قیصر بدید و چیزی ره که از خدا آسته د خدا." و اونا از جواب ازو خيرو مند.

سوال د باره دوباره زنده شُده

^{۱۸} اوخته صدوقیا که موگفت قیامت وجود ندره، د پیش ازو آمد و ازو سوال کده گُفت: ^{۱۹} "استاد، موسی بلده ازمو نوشته کده که اگه برار یگ آدم بمره و خاتون شی بے اولاد د جای شی بمنه، او آدم باید قد امزو خاتو توی کنه و بلده برار خو اولاد پیدا کنه. ^{۲۰} یگ زمان هفت برار بود؛ اولنه شی خاتو گرفت و مرد و د جای شی اولاد نمند. ^{۲۱} اوخته دو منه شی امو خاتو ره گرفت و او ام مرد و د جای شی اولاد نمند؛ سومنه ام امی رقم شد. ^{۲۲} خلاصه هر هفت شی او ره گرفت و د جای هیچ کدم شی اولاد نمند. آخرکار امو خاتو ام مرد. ^{۲۳} پس د روز قیامت او خاتون کدم ازوا موشه؟ چون هر هفت شی او ره خاتو کدد. ^{۲۴} عیسی دزوا گُفت: "ایا گمراهی شمو امزی خاطر نیسته که شمو نه د باره کتاب مقدس میدنید و نه د باره قدرت خدا؟ ^{۲۵} چون وختیکه اونا از مرده ها دوباره زنده موشه، اونا نه خاتو میگیره و نه شوی مونه، بلکه رقم ملایکه ها د عالم باله آسته. ^{۲۶} مگم د باره قیامت مرده ها، ایا د کتاب موسی د قصه «بوتِه سوزان» نخانیدید که چطور خدا دزو گُفت: 'ما خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب آستم.' ^{۲۷} او خدای مرده ها نییه، بلکه خدای زنده ها آسته. شمو سخت گمراه آستید."

بزرگترین حکم

^{۲۸} یکی از عالمای دین آمد و شنید که اونا جر-و-بحث مونه؛ وختی دید که عیسی دزوا یگ جواب خوب دد، او از شی پرسان کد: "کدم حکم از پگ کده مهم آسته؟" ^{۲۹} عیسی د جواب شی گُفت: "حکم مهم اینی آسته: 'گوش کو ای قوم اسرائیل، خداوند، خدای مو خداوند یکتا آسته. ^{۳۰} پس خداوند، خدای خو ره قد تمام دل و تمام جان و تمام عقل و تمام قوت خو محبت کو.' ^{۳۱} و دوّم شی اینی آسته: 'همسایه خو ره رقم خود خو آلی دوست دشته بش. ' هیچ حکم ازی دو کده بزرگتر نییه. ^{۳۲} اوخته عالم دین دزو گُفت: "کلو خوب استاد، تو حقیقت ره گُفتی که خدا یگ آسته و بغیر ازو دیگه نییه. ^{۳۳} و ای که او ره قد تمام دل و تمام عقل و تمام قوت محبت کنی و همسایه خو ره رقم خود خو آلی دوست بدنی، واقعاً ای از تمام هدیه های سوختنی و قربانی ها کده مهمتر آسته. ^{۳۴} وختی عیسی دید که او جواب عاقلانه دده، دزو گُفت: "تو از پادشاهی خدا دور نیستی. " بعد ازو دیگه هیچ کس جرأت نکد که ازو سوال کنه.

داوود و مسیح

^{۳۵} وختیکه عیسی د خانه خدا تعلیم میدد، او گُفت: "عالمای دین چطور میتنه بگیه که مسیح باچه داوود آسته؟ ^{۳۶} د حالیکه خود داوود د هدایت روح القدس گُفته:

خُداوند دَ مَولای مه گُفت:

”دَ دِستِ راستِ مه بَشی

تا دُشمنای تُو ره دَ تَی پای تُو بِنَدَزَم.“

^{۳۷} اگه خودِ داوود مسیح ره مولا مَوگیه، چطور میتنه که باچه شی بَشه؟ ” و جمعیتِ کُنه مردمِ قد شوق-و-علاقه دَ تورای ازو گوش میدد.

عیسیٰ مردمِ ره دَ باره عالِمای دین خبردار مونه

^{۳۸} عیسیٰ دَ حالیکه تعلیم میدد گُفت: ”از عالِمای دین احتیاط کنید؛ اونا خوش دَره که قد چَپن های دراز ای سُو-و-اُسُو بگرده و دَ کوچه-و-بازار احترام شُنه ^{۳۹} و دَ عبادت خانه ها چوکی های مُهم ره دَشته بَشه و دَ مهمانی ها دَ باله-جای بشینه! ^{۴۰} اونا خانه های خاتونوی بیوه ره قُورت مونه و از رُوی ریاکاری نماز خُو ره دراز مونه. اونا محکومیتِ سخت تر ره مینگره.“

هدیه یگ خاتونِ بیوه

^{۴۱} عیسیٰ رُوی دَ رُوی صندوقِ بیتِ المالِ خانه خُدا شِشتند و مردمی ره توخ مَکد که دَ منه صندوقِ پیسه میندخت. غدر مردمای پیسه دار پیسه کلو اندخت. ^{۴۲} دَ امزو غیت یگ خاتونِ بیوه غریب آمد و دُو سِکه که تقریباً یگ تنگه موشد اندخت. ^{۴۳} اوخته او یارای خُو ره کُوی کد و دَزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مَوگم، امی خاتونِ بیوه غریب از تمام کسای که دَ صندوقِ پیسه اندخت، کلو تر پورته کد. ^{۴۴} چون پگ ازوا از کلونی دارایی خُو اندخت، مگم او از غریبی خُو هر چیزی که دَشت، یعنی تمام دار-و-ندارِ زندگی خُو ره اندخت.“

پیشگویی بیرو شدنِ خانه خُدا

۱۳ وختیکه عیسیٰ از خانه خُدا بر موشد، یکی از یارای شی دَزو گُفت: ”اُستاد، توخ کُو، چی سنگای کُنه و چی ساختمان های باشکوهی!“ ^۲ عیسیٰ دَزو گُفت: ”امی ساختمان های کُنه ره مینگری؟ یگ سنگ ام دَ بله سنگ

دیگه باقی نُمومنه، بلکه پگ شی زیر-و-زیر موشه.

جور و جفا

^۳ وختیکه عیسی د بله کوه زیتون روی د روی خانه خدا ششند، پترس، یعقوب، یوحنا و اندریاس تاشکی ازو پرسان کد: ^۴ "دز مو بگی که ای چیزا چی وخت رُخ میدیه و نشانی که پگ امزی واقعه ها پوره شدون شی نزدیک آسته، چی یه؟" ^۵ اوخته عیسی د جواب ازوا گُفت: "هوش خُو ره بگیری که کس شمو ره گمراه نکنه. ^۶ غدر کسا د نام ازمه مییه و مَوگیه، 'ما امو آستم،' و غدر کسا ره گمراه مونه. ^۷ وختیکه د باره جنگ ها و خبر جنگ ها میشنوید و رخطا نشنید؛ ای واقعه ها باید رُخ بدیه، لیکن آخر زمان هنوز نرسیده. ^۸ چون یگ قوم د ضد قوم دیگه و یگ مملکت د ضد مملکت دیگه باله موشه و زلزله ها د جای های مختلف رُخ میدیه و قحطی ها مییه. ای چیزا شروع درد زیدو آسته.

^۹ مگم شمو خود ره احتیاط کنید، چراکه شمو ره د محکمه ها تسلیم مونه و د عبادت خانه ها قمچی میزنه و شمو بخاطر ازمه د پیش والی ها و پادشایو ایسته موشید تا بلده ازوا شاهی بدید. ^{۱۰} و اول باید خوشخبری د تمام قوم ها اعلان شنه. ^{۱۱} پس هر وختیکه شمو ره دستگیر کده تسلیم مونه، پیش از پیش غصه نکنید که چی بگید، بلکه هر چیزی که د امرو غیت دز شمو دده موشه، امرو ره بگید، چراکه توره گوی شمو نیستید، بلکه روح القدس آسته. ^{۱۲} برار، برار ره و آته، باچه ره د مرگ تسلیم مونه؛ و بچکیچا د روی آته و آبه خُو میخیزه و اونا ره د کشتو میدیه. ^{۱۳} از خاطر نام ازمه تمام مردم از شمو بد موبره، مگم هر کسی که تا آخر صبر-و-حوصله کنه، نجات پیدا مونه.

زشت بیروکار

^{۱۴} پس وختی شمو زشت بیروکار ره د جایی ایسته مینگرید که نباید بشه -- خاننده پی بیره -- اوخته کسای که د یهودیه آسته باید د کوه ها دوتا کنه؛ ^{۱۵} و هر کسی که د بله بام خانه آسته، باید تاه نشنه و د خانه داخل نشنه تا یگو چیز ره بگیره. ^{۱۶} و هر کسی که د سر کشت آسته باید بلده گرفتون کالای خُو پس نروه. ^{۱۷} وای د حال خاتونوی که د امرو روزا شکامتو بشه و یا نلغه شیرخور دشته بشه!

^{۱۸} دعا کبید که ای چیزا د زمستو رُخ ندیه، ^{۱۹} چون د امرو روزا اوطور رنج-و-مصیبت مییه که مثل شی از شروع خلقتی که خدا خلق کد تا آلی ره نمده و بعد ازو هرگز نمییه. ^{۲۰} اگه خداوند او روزا ره کوتاه نموکد، هیچ بشر

نجات پیدا نموکد؛ لیکن بخاطرِ اِنْتِخابِ شُده های که او اِنْتِخابِ کده، او امُو روزا ره کوتاه کده.

پس آمدونِ مسیح

^{۲۱} دَ امزُو زمان اگه کُدم کس دز شُمو مُوگیه: 'اینه، مسیح دَ اینجی آسته!' یا 'اونه، مسیح دَ اُونجی یه!' باور نَکُنید، ^{۲۲} چراکه مسیح های دروغی و پیغمبرای دروغی بُر موشه و مُعجزه ها و چیزای عجیب انجام میدیه تا اگه امکان دشته بَشه، حتی اِنْتِخابِ شُده ها ره گُمراه کُنه. ^{۲۳} پس اِحْتِیاطِ کُنید، ما پگ چیزا ره پیش از پیش دز شُمو کُفُشُم.

^{۲۴} مگم دَ امزُو روزا، بعد امزُو رنج-و-مُصِیبت،

آفتو تریک موشه

و ماه روشنی خُو ره نَمیدیه،

^{۲۵} ستاره ها از آسمو تاه موفته

و قُدرت های آسمونا تکان مُخوره.

^{۲۶} اوخته مُردُم «باچه انسان» ره مینگره که خُن قُدرت و جلالِ بزرگ دَ بله آورها مییه. ^{۲۷} دَ امزُو زمان او ملایکه های خُو ره رِبی مونه و اونا اِنْتِخابِ شُده های ازو ره از چار گوشه دُنیا، از سر تا آخِرِ زمی و از سر تا آخِرِ آسمو جَم مونه.

درس از درختِ انجیر

^{۲۸} آلی از درختِ انجیر یگ درس یاد بگیریید: امی که شاخه های شی تازه شُده بلگ مونه، شُمو مُوفامید که تایستو نزدیک آسته. ^{۲۹} امی رقم شُمو ام وختی مینگریید که ای چیزا واقع موشه، بُفامید که او نزدیک آسته، بلکه دَ دان درگه رسیده.

^{۳۰} ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم، تا تمام امزی چیزا واقع نَشنه، ای نسل از بین نَموره. ^{۳۱} آسمو و زمی از بین موره،

ولے کلام ازمه هرگز از بين نموره.

انتظار بلده پس آمدون مسيح

^{۳۲} د باره امزو روز و ساعت هيچ کس نميدنه؛ نه ملایکه ها د آسمو و نه ام باچه، بلکه فقط آته آسمانی ميدنه و بس.

^{۳۳} پس هوشيار و بيدار بشيد، چون شمو نميدنيد که او زمان چي وخت ميبه. ^{۳۴} آمدون امزو روز رقم يگ آدم آسته که د سفر موره و غيتيکه از خانه حرکت مونه، او غلامای خو ره اختياردار جور مونه و بلده هر کدم شي يگ وظيفه خاص ميبه و د درگه وان موكيه که بيدار بشه. ^{۳۵} پس بيدار بشيد، چون شمو نميدنيد که صاحب خانه چي وخت پس ميبه، د وخت شام يا د نيم شاو، د وختيکه خروس بنگ ميبه يا د وخت روز واز شدو. ^{۳۶} نشنه که او به بلغه بيه و شمو ره د خاو بنگره. ^{۳۷} چيزی ره که دز شمو مومگم، د پگ مومگم: بيدار بشيد!

نقشه قتل عيسى

^{۱۴} دو روز د عيد پصح و عيد فطير مندو. پيشوايون عالی مقام و عالماي دين د تلاش ازی بود که چي رقم عيسى ره د حيله-و-مکر دستگير کنه و د قتل برسنه. ^۲ چون اونا مومگفت: "ای کار د روزای عيد نشنه؛ اگه شنه، امکان دره که مردم شورش کنه."

مسح شدن عيسى د بيت عنيا

^۳ وختيکه عيسى د بيت عنيا د خانه شمعون کولی گرفته د سر دسترخو ششند، يگ خاتو قد يگ بوتل عطر قيمتباي، يعنی عطر سنبل خالص آمد و بوتل ره ميده کده عطر ره د سر عيسى شيو کد. ^۴ ليکن بعضی کسای که د اونجی بود، سر قار د يگديگه خو گفتم: "چرا ای عطر ای رقم ضايع شد؟" چون موشد که امی عطر د کلوتر از سه صد دينار سودا شنه و پيسه شي د غريبا دده شنه. "و اونا امو خاتو ره سرزنش کد. ^۶ مگم عيسى گفتم: "او ره د حال شي بيليد؛ چرا او ره آزار ميديد؟ او يگ کار نيك د حق ازمه کده. ^۷ چون غريبا هميشه قد شمو آسته و هر وختيکه بخاهيد شمو ميتنيد د حق ازوا خوبی کنيد، ولے ما هميشه قد شمو نيستم. ^۸ او هر چيزی که د توان شي بود انجام دد؛ او جسم مره پيش از پيش بلده دفن کدو چرب کد. ^۹ ما حقيقت ره دز شمو مومگم، د هر جای دنيا که خوشخبری

إعلان شنه، کار امزی خاتو ام د عنوان یادآوری ازو نقل موشه.

خیانت یهودای اسخریوطی

^{۱۰} اوخته یهودای اسخریوطی که یکی امزو دوازه یار بود، د دیر پیشوایون عالی مقام رفت تا عیسی ره دزوا تسلیم کنه. ^{۱۱} اونا وختی ای توره ره شنید، خوشحال شد و قد ازو وعده کد که دزو پیسه میدیه. پس او د تلاش ازی بود که چطور عیسی ره بدون جنجال تسلیم کنه.

آخری شام عیسی قد یارای شی

^{۱۲} د روز اول عید فطیر د غیبتیکه باره پصح ره قربانی موكد، یارای عیسی دزو گفت: "د کجا میخاهی که رفته بلده تو آمادگی بگیری تا نان پصح ره د اونجی بخوری؟" ^{۱۳} اوخته عیسی دو نفر از یارای خو ره ریی کد و دزوا گفت: "د داخل شار بورید؛ د اونجی یگ آدم قد شمو روی د روی موشه که کوزه او ره موره. از پشت ازو بورید ^{۱۴} و د جایی که او داخل موشه د صاحب امزو خانه بگید: 'استاد مویگه، مهمونخانه مه د کجا یه تا نان پصح ره قد یارای خو د اونجی بخورم؟' ^{۱۵} اوخته او یگ اتاقی کنه ره د بالهخانه دز شمو نشو میدیه که فرش شده و آماده آسته. د اونجی بلده مو تیاری بگیریید." ^{۱۶} پس یارا ریی شده د شار رفت و تمام چیزا ره امو رقم که عیسی گفتد، پیدا کد و نان پصح ره تیار کد.

^{۱۷} وختیکه شام شد، عیسی قد دوازه یار خو د اونجی آمد. ^{۱۸} د حالیکه اونا ششتد و دزو نان موخورد، عیسی گفت: "ما حقیقت ره دز شمو مومگ، یکی از شمو که قد ازمه نان موخوره، مره تسلیم مونه." ^{۱۹} اونا کوئیوبار شد و یگ بعد از دیگه ازو پُرسان کد: "ما خو نیستم، یا آستم؟" ^{۲۰} او د جواب ازوا گفت: "او یکی امزی دوازه آسته که دست خو ره قد ازمه قتی د کاسه غوئه مونه." ^{۲۱} «باچه انسان» امو رقم که د باره شی نوشته شده، از دنیا موره. مگم وای د حال کسی که «باچه انسان» د وسیله ازو تسلیم موشه! بلده ازو نفر بهتر بود که هیچ زیده نموشد.

^{۲۲} د حالیکه اونا دزو نان موخورد، عیسی نان ره گرفت و بعد از شکرگزاری او ره ٹوئه کده د یارا دد و گفت: "بگیریید؛ ای جسم مه آسته." ^{۲۳} بعد ازو جام ره گرفت و شکرگزاری کده دزوا دد و پگ ازوا از شی وچی کد. ^{۲۴} اوخته او دزوا گفت: "ای خون مه آسته که بلده عهد نو بخاطر غدر مردم ریختنده موشه." ^{۲۵} ما حقیقت ره دز

شُمو مُوگم، ما از میوه تاگ انگور دیگه وچی نمونم تا روزی که او ره د پادشاهی خُدا از نو وچی کُتم.

پیشگویی د باره انکار پترس

^{۲۶} و اونا سرود خنده سون کوه زیتون ربی شد. ^{۲۷} اوخته عیسی دزوا گفت: ”پگ شمو فراری موشید، چون نوشته شده:

’ما چوپو ره میزنم

و گوسپندو تیت پرک موشه.’

^{۲۸} ”مگم بعد ازی که دوباره زنده شدم، از شمو کده پیش د جلیلیه مورم. ” ^{۲۹} پترس دزشی گفت: ”حتی اگه پگ فراری شنه، ما هرگز نموشم. ” ^{۳۰} عیسی دزوا گفت: ”ما حقیقت ره دز تو موگم، امروز، امی امشاو پیش ازی که خروس دو دفعه بنگ بدیه، تو سه دفعه مره انکار مونی. ” ^{۳۱} مگم او قد تاکید کلو گفت: ”حتی اگه لازم شنه، ما قد تو مورم، و له تو ره هرگز انکار نمونم. ” و دیگه یارا ام امی رقم گفت.

دعا کدون عیسی د باغ گتسیمانی

^{۳۲} وختیکه اونا د یگ جای د نام گتسیمانی رسید، عیسی د یارای خو گفت: ”شمو د اینجی بشینید تا ما رفته دعا کُتم. ” ^{۳۳} او پترس، یعقوب و یوحنا ره قد خوقتی برد و پریشان و کوئیوبار شده ^{۳۴} دزوا گفت: ”جان مه از شدت غم نزدیک آسته که بمره. شمو د امینجی بُمینید و بیدار بشید. ” ^{۳۵} اوخته کم وری پیش رفت و قد روی خو د زمی اُفتده دعا کد که اگه امکان دشته بشه امو ساعت از شی دور شنه. ^{۳۶} او گفت: ”«آبا!» ای آته آسمانی، تمام چیزا بلده از تو ممکن آسته؛ ای جام ره از مه دور کو، مگم نه د خاست از مه، بلکه د خاست-و-اراده خود خو. ”

^{۳۷} وختیکه پس آمد و دید که اونا خاو رفته، او د پترس گفت: ”شمعون، خاو آستی؟ آیا نمیتنستی که بلده یگ ساعت بیدار بُمنی؟ ” ^{۳۸} بیدار بشید و دعا کنید تا د آزمایش قرار نگیرید؛ روح واقعاً میخایه، و له جسم ضعیف آسته. ” ^{۳۹} او بسم رفت و قد امزو توره دعا کد. ^{۴۰} وختیکه پس آمد، بسم اونا ره د خاو دید، چراکه چیمای ازوا از خاو گزنگ شدد و اونا نمیدنست که دزو چیزخیل بگیه. ^{۴۱} او دفعه سوم آمد و دزوا گفت: ”شمو هنوز ام خاو آستید و استراحت مونید؟ بس آسته. امو ساعت رسیده. اینه، «باچه انسان» د دست گناهکارا تسلیم دده موشه. ^{۴۲} باله

شَنید که بوری. اونه، کسی که مَره تسلیم مونه میرسه.

دستگیر کردن عیسی

^{۴۳} دَ حالیکه عیسی هنوز توره مَوگفت، فوری یهودا یکی امزو دوازده یارا رسید و قد ازو قتی یگ دُل نفر که سوته و شمشیر دشت، از طرف پیشوایون عالی مقام، عالمای دین و ریش سفیدا آمد. ^{۴۴} و امو کسی که عیسی ره تسلیم مَوکد قد ازوا یگ نشانی ایشته گفند: ”هر کسی ره که ماخ کدم، اونمو آسته؛ او ره دستگیر کنید و قد عدر احتیاط بُرید.“ ^{۴۵} پس وختیکه یهودا آمد، او فوری د پیش عیسی رفته گف: ”استاد.“ و او ره ماخ کد. ^{۴۶} اوخته اونا د بله ازو دست اندخته او ره دستگیر کد. ^{۴۷} یکی امزو کسای که د اونجی ایسته بود، شمشیر خو ره کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش ازو ره منتی کد.

^{۴۸} عیسی د جواب ازوا گف: ”آیا ما راهزن آستم که قد شمشیر و سوته بلده دستگیر کردن مه آمدید؟“ ^{۴۹} ما هر روز قد شمو د خانه خدا بودم و تعلیم میددم و شمو مَره دستگیر نکدید. مگم ای کار شد تا نوشته های مقدس پوره شنه.“ ^{۵۰} اوخته تمام یارا او ره ایله کده دوتا کد. ^{۵۱} ولے یگ آدم جوان که یگ رخت کتانی ره د کرد جان لُج خو پیچندد، از پشت عیسی مورفت. اونا او ره ام دستگیر کد، ^{۵۲} مگم او رخت کتانی خو ره ایله کده، جان لُج دوتا کد.

عیسی د حضور شورای یهود

^{۵۳} اونا عیسی ره د حضور پیشوای بزرگ برد و تمام پیشوایون عالی-مقام، ریش سفیدا و عالمای دین د اونجی جم شدد. ^{۵۴} پترس از دور او ره د مبال مَوکد تاکه د منه حولی پیشوای بزرگ داخل شد و قد پیره دارا ششت تا د بغل آتش خود ره گرم کنه.

^{۵۵} د امزو غیت پیشوایون عالی مقام و تمام اعضای شورا د تلاش ازی بود که یگ شاهی د ضد عیسی پیدا کنه تا او ره د قتل برسنه، مگم اونا هیچ شاهی پیدا نتنست. ^{۵۶} عدر کسا د ضد ازو شاهی دروغ دد، مگم شاهی های ازوا یگ قد دیگه شی جور نیمد. ^{۵۷} اوخته بعضی ها ایسته شده د ضد ازو شاهی دروغ دده گف: ^{۵۸} ”مو شنیدے که او گف: ’ما ای خانه خدا ره که قد دست انسان جور شده بیرو مونم و د مدت سه روز یگ خانه دیگه آباد مونم که قد دست انسان جور نشده بشه.“ ^{۵۹} ولے د امزی باره ام شاهی ازوا یگ قد دیگه شی جور نمد.“ ^{۶۰} اوخته پیشوای بزرگ د حضور ازوا ایسته شد و از عیسی پرسان کد: ”آیا تو هیچ جواب نمیدی؟ ای چیز خیل آسته که امیا

دَ ضِدْ تُو شَاهِدِي مِيدِيه؟^{۶۱} ” مگم اُو چُپ مَند و هِيچ جَوَاب نَدَد. پيشوای بزرگ بسم ازو پُرسان کده گُفت: ” آيا تُو مسيح، باچه خُدای مُتبارک آستی؟ ”^{۶۲} عيسی گُفت: ” ما آسْتَم، و شُمو «باچه انسان» ره مِينگريد که دَ دِسْت راستِ قَادِرِ مُطَلَقِ شَشْتِه و دَ بِلَه اُورهای آسمو ميبه. ”^{۶۳} اوخته پيشوای بزرگ کالای خُو ره پاره کده گُفت: ” ديگه مو دَ شَاهِد چي ضرورتِ دَری؟ ”^{۶۴} شُمو کفرگویی شی ره شِينِيدِيد. صَلَاحِ شُمو چي آسته؟ ” پگ ازاو ره محکوم کده گُفت که سزاوارِ مَرگِ آسته.

^{۶۵} بعضی کسا دَ بِلَه ازو تَفِ اَنَدَخْتو ره شُروع کده چيمای شی ره بسته کد و اُو ره قَدِ مُشْت زده گُفت: ” نَبَوْتِ کُو، کي زَد؟ ” پيره دارا ام اُو ره گِرِفْتِه لَت-و-کوب کد.

انکارِ پترس از عيسی

^{۶۶} وختیکه پترس هنوز دَ تاه، دَ حَوَلِي بُوَد، يکی از کنيزای پيشوای بزرگ اَمَد^{۶۷} و ديد که پترس خود ره گرم مونه. اُو سُونِ ازو تُوخ کده گُفت: ” تُو ام قد عيسای ناصری بُوَدی! ”^{۶۸} مگم پترس انکار کده گُفت: ” ما هِيچ نَمِيدَنَم و نَمُوفامَم که تُو چيزخيل مُوگی. ” وختی اُو بَر شُدِه دَ دَالِيَزِ درگه رفت، [دَ امزُو غَيْتِ خُرُوسِ بَنگِ دَد.]

^{۶۹} اُمُو کنيز اُو ره ديد و بسم دَ کسای که دَ اُونجی ايسته بُوَد، گُفت: ” ای آدم يکی امزوا آسته. ”^{۷۰} پترس بسم انکار کد. بعد از چند لحظه کسای که دَ اُونجی ايسته بُوَد بسم دَ پترس گُفت: ” يَقِيناً تُو يکی امزوا آستی، چراکه تُو ام يگ جليلی آستی. ”^{۷۱} اوخته پترس دَ لعنت کدو و قَسَمِ خورَدو شُروع کد و گُفت: ” ما امی آدم ره که شُمو دَ باره شی مُوگيد، نَمِينَخْشَم. ”^{۷۲} دَ امزُو لحظه دفعه دوَمِ خُرُوسِ بَنگِ دَد. اوخته پترس توره عيسی ره دَ ياد خُو اُورَد که دَزُو گُفْتَد: ” پيش ازی که خُرُوسِ دُو دفعه بَنگِ بَدِيه، تُو سِه دفعه مَرِه انکار مُونی. ” پس دِلِ شی پُر شُد و اُو چخرا کد.

محکوم شدنِ عيسی

۱۵ امی که صُبح شُد، پيشوايونِ عالی مقامِ قَدِ ريشِ سفيدا، عالِمایِ دين و تمامِ اعضای شورا مشوره کد. بعد از مشوره اونا عيسی ره بسته کده بُرَد و دَ پِيلَاتُسِ تسليم کد.

^۲ پِيلَاتُسِ ازو پُرسان کد: ” آيا تُو پادشاهِ يهوديا آستی؟ ” عيسی دَ جَوَابِ ازو گُفت: ” خود تُو مُوگی. ”^۳ اوخته

پیشوایونِ عالی مقام د بِلِه ازو تَهْمَت های کَلو کد. ^۴ پیلاتس بسم ازو پُرسان کد: ”آیا تو هیچ جواب نَمیدی؟ توخ کُو که د بِلِه تُو چِیقَس تَهْمَت های کَلو مونه.“ ^۵ مگم عیسیٰ بسم هیچ جواب نَدَد، بطوری که پیلاتس خِیرو مند.

حُکم کُشتونِ عیسیٰ د صلیب

^۶ والی د هر عید یگ بندی ره بلده مردُم ایله مُوکد، هر کسی ره که اونا میخواست. ^۷ د امزُو غیت یگ آدم د نام باراباس قد دیگه یاغی های که د دورون شورش مُرتکب قتل شُدَد، د بندی خانه بُود. ^۸ مردُم د پیش پیلاتس آمد و ازو خواهش کد که مطابق رسمِ همیشهگی بلده ازو امو کار ره انجام بدیه. ^۹ اوخته پیلاتس د جواب ازو اگفت: ”آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بلده شمو ایله کنم؟“ ^{۱۰} چون او پی بُرد که پیشوایونِ عالی مقام عیسیٰ ره از روی همچشمی تسلیم کده. ^{۱۱} مگم پیشوایونِ عالی مقام مردُم ره د شور اورد تا پیلاتس ره وادار کنه که د جای عیسیٰ باراباس ره بلده ازو ایله کنه. ^{۱۲} پیلاتس بسم ازو پُرسان کده اگفت: ”پس قد کسی که شمو او ره پادشاهِ یهودیا مُوکید، چیز کار کنم؟“ ^{۱۳} اونا چیغ زده اگفت: ”او ره د صلیب میخکوب کُو!“ ^{۱۴} پیلاتس ازو پُرسان کد: ”چرا؟ چی بدی کده؟“ و له اونا کَلوتر چیغ زده اگفت: ”او ره د صلیب میخکوب کُو!“

^{۱۵} ازی که پیلاتس میخواست مردُم ره راضی کنه، باراباس ره بلده ازو ایله کد و عیسیٰ ره بعد از قَمچی زِدو تسلیم کد تا د صلیب میخکوب شنه.

عسکرا قد عیسیٰ ریشخندی مونه

^{۱۶} عسکرا عیسیٰ ره د داخلِ حولی قصرِ والی بُرد و تمام عسکرای یگ قشله ره جم کد. ^{۱۷} اوخته اونا یگ چپنِ اَرغوانی د جان شی دد و از خار یگ تاج بافته د سر شی ایشْت ^{۱۸} و دزُو سلامی زِدو ره شروع کد و اگفت: ”دزود د پادشاهِ یهودیا!“ ^{۱۹} اونا قد نی د سر شی میزد و د بِلِه شی تَف اَندخته د برابر شی زانو میزد و او ره احترام مُوکد. ^{۲۰} بعد ازی که او ره ریشخند کد، اونا چپنِ اَرغوانی ره از جان شی بُر کده کالای خود شی ره د جان شی دد.

میخکوب شُدونِ عیسیٰ د صلیب

اوخته او ره بُرو بُرد تا د صلیب میخکوب کنه. ^{۲۱} اونا یگ راه گُدرِ قیروانی ره که شمعون نام دشت و آته سِکندر و رُوفس بُود و از اطراف میمد، مجبور کد که صلیبِ عیسیٰ ره د شانِه خُو بیره.

^{۲۲} پس اونا عیسیٰ ره دَ یِگ جای دَ نامِ گُلگُتا بُرد که ترجمه شی «کاسه سر» آسته. ^{۲۳} اوخته اونا شرابِ انگور ره که قد موادِ مُر گُت شُدُد دَزُو دَد، مگم اُو قَبُول نَکد. ^{۲۴} بعد ازو اونا عیسیٰ ره دَ صلیب میخکوب کد و کالای شی ره تقسیم کده دَ بَین خُو پشک اَندخت تا بِنگره که دَ هر کُدم شی چیزخیل میرسه. ^{۲۵} ساعتِ سِوم بُود که اُو ره دَ صلیب میخکوب کد. ^{۲۶} جُرم شی اینی رقم نوشته بُود: «پادشاهِ یهودیا.»

^{۲۷} اونا دُو راهزن ره ام قد ازو دَ صلیب میخکوب کد، یکی ازوا ره دَ دِستِ راست شی و دِیگه شی ره دَ دِستِ چپِ ازو. ^{۲۸} [دَ امزی رقم نوشته کلامِ مُقدَّس پوره شُد که مَوگیه: "اُو از جُمِله خطاکارا حساب شُد."]

^{۲۹} کسای که ازونجی تیر موشُد اُو ره توهین-و-تحقیر کده سر خُو ره شور میدد و مَوگفت: "تُو که خانه خُدا ره خراب مَوکدی و اُو ره دَ مَدَتِ سِه روز آباد مَوکدی، ^{۳۰} خود ره نجات بَدی و از صلیب تاه بیه!" ^{۳۱} دَ عینِ رقم پیشوايونِ عالی مقام و عالِمای دین ام قد یگدیگه خُو ریشخندی کده مَوگفت: "اُو دِیگرو ره نجات دَد، مگم خود خُو ره نجات دَدِه نَمیتنه. ^{۳۲} بیل که امی مسیح، پادشاهِ اسرائیل امی آلی از صلیب تاه بیه تا مو بنگری و ایمان بیری." امو کسای که قد ازو دَ صلیب میخکوب شُدُد ام اُو ره دَو-و-دَشنام میدد.

مَرگِ عیسیٰ

^{۳۳} از ساعتِ ششم تا ساعتِ نهم تریکی تمام زمی ره گِرفت. ^{۳۴} دَ ساعتِ نهم عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده گُفت:

"ایلوئی، ایلوئی، لَمَا سَبَقْتِنی؟"

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدايِ مه، خُدايِ مه، چرا مَره ایله کدی؟» ^{۳۵} بعضی کسای که دَ اُونجی ایسته بُود وختی ای ره شنید، گُفت: "اونه، اُو ایلاس ره کوی مونه." ^{۳۶} اوخته یگ نفر دَویده یگ اسفنج ره پُر از سِرکه انگور کد و دَ سِر یگ نَی بند کده دَزُو پیش کد که وُچی کُنه و گُفت: "بیل که بنگری که ایلاس میبه تا اُو ره تاه بیره، یا نه؟" ^{۳۷} دَ امزُو غیت عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده جان دَد.

^{۳۸} و پرده خانه خُدا از باله تا زیر دُو پاره شُد. ^{۳۹} قومندانی که پیش روی عیسیٰ ایسته بُود، وختی دید که عیسیٰ چی رقم جان دَد، اُو گُفت: "راستی که ای آدم باچه خُدا بُود."

^{۴۰} چند خاتو ام دَ اُونجی بُود که از دُور توح مَوکد؛ دَ مینکلِ ازوا مریمِ مَجَدَلِیه و مریمِ آبه یعقوبِ ریزه و یوشا بُود و

امچنان سالومه. ^{۴۱} امیا وختیکه عیسی د جلیلیه بود، ازو پیروی موكد و او ره خدمت موكد. غدر خائونوی دیگه ام د اونجی بود که قد ازو د اورشلیم آمدد.

دفن کدون عیسی

^{۴۲} شام شدد و ازی که امو روز، روز تیاری یعنی یگ روز پیش از روز آرام بود، ^{۴۳} یوسف باشنده رامه که یکی از اعضای محترم شورای یهود بود و ام د انتظار پادشاهی خدا بود، د دلیری د پیش پیلاطس رفت و جسد عیسی ره ازو طلب کد. ^{۴۴} پیلاطس تعجب کد که عیسی ایقس زود مرده. اوخته او قومندان ره کوی کده ازو پرسان کد که آیا او گاه مرده؟ ^{۴۵} وختی پیلاطس از قومندان شنید که او مرده، جسد ره د یوسف تحویل کد. ^{۴۶} اوخته یوسف رخت کتانی خرید و جسد ره از صلیب تا آورده د رخت کتانی پیچند و د قبری که د قاده کنده شدد، ایشته و یگ سنگ ره د دان قبر لول دد. ^{۴۷} مریم مجدلیه و مریم آبه یوشا دید که جسد د کجا ایشته شد.

دوباره زنده شدون عیسی

۱۶ وختیکه روز آرام تیر شد، مریم مجدلیه و مریم آبه یعقوب قد سالومه مواد خوشبوی خرید تا رفته د جسد عیسی بمله. ^۲ پس اونا صباح گاه روز یگشمبه د وخت آفتو بر شدو د سر قبر رفت. ^۳ اونا قد یگدیگه خو موگفت: "امو سنگ ره کی بلده مو از دان قبر لول بدیه؟" ^۴ وختی اونا توخ کد، دید که امو سنگ کته از دان قبر لول دده شده.

^۵ امی که اونا د قبر داخل شد، یگ آدم جوان ره دید که چپن سفید د جان شی بود و طرف راست ششتند و اونا بیم کد. ^۶ مگم او دزوا گفتم: "بیم نکنید، شمو عیسای ناصری ره موبالید که د صلیب میخکوب شد. او دوباره زنده شده؛ او د اینجی نییه. اینه، ای جایی آسته که اونا او ره د اینجی ایشته. ^۷ آلی بورید د یارای شی و د پترس بگید که او از شمو کده پیش د جلیلیه موره و شمو او ره د اونجی مینگرید، امو رقمیکه او دز شمو گفتم."

^۸ اونا از قبر بر شده دوتا کد، چراکه اونا ره لرزه گرفتند و اونا خیرت زده شدد؛ اونا د هیچ کس چیز نگفتم، چون ترس موخورد.

^۹ [وختیکه عیسی صباح گاه روز یگشمبه دوباره زنده شد، او اول د مریم مجدلیه که ازو هفت جن ره بر کدد، ظاهر

شُد. ^{۱۰} مريم رفت و کسای ره که قد عیسی بُود و ماتم میگرِفت و چخرا مُوکد، خبر کد. ^{۱۱} وختی اونا شنید که عیسی زنده شُده و دَ وسیله مريم دیده شُده، اونا باور نکد.

^{۱۲} بعد ازو عیسی دَ شکلِ دیگه دَ دُو نفرِ ازوا دَ حالیکه سُون اطراف مورفت، ظاهر شُد. ^{۱۳} اونا رفته دَ دیگر و خبر دد، مگم اونا دَ تورای ازوا ام باور نکد.

^{۱۴} چند وخت بعد عیسی دَ امزو یازده یار که سرِ دسترخو شششد ظاهر شُد و اونا ره بخاطرِ بی ایمانی و سخت دلی ازوا سرزنش کد، چراکه اونا دَ تورای کسای باور نکد که او ره بعد از دُوباره زنده شُدون شی دیدد. ^{۱۵} اوخته او دزوا گُفت: "دَ تمام دُنیا بورید و خوشخبری ره دَ تمام مخلوقاتِ اعلان کُنید. ^{۱۶} هر کسی که ایمان میره و غُسل تعمیرید میگیره نجات پیدا مونه، مگم هر کسی که ایمان نَمیره، او محکوم موشه. ^{۱۷} و اینیا نشانی های آسته که ایماندارا قد خُو دَره: اونا دَ نامِ ازمه جنیات ره بُر مونه، دَ زبونای نو توره مُوگیه، ^{۱۸} مارها ره قد دستای خُو باله مونه و اگه زار کُشنده ره وچی کُنه دزوا کدم ضرر نَمیرسنه و اونا دستای خُو ره دَ بِلِه ناجورا میله و اونا جور موشه."

^{۱۹} مولا عیسی بعد از توره گُفتو قد ازوا سُون آسمو بُرده شُد و دَ دستِ راستِ خُدا شششت. ^{۲۰} و یارا بُرو رفته خوشخبری ره دَ هر جای اعلان مُوکد و دَ عینِ حالِ مولا قد ازوا کار مُوکد و کلامِ خُو ره قد مُعجزه های که انجام موشد، تصدیق مُوکد.]